

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā)
par Ls	par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 mēn. 2,—	1 mēn. 1,70
Piesūtot pa pastu	Par atsevišķu
un pie atkalpār-	numuru 10
devējiem 13	

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindiņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindiņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindiņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindiņu (par obligat. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

120. num. Trešdien, 1937. g. 2. jūnijā Divdesmitais gads

Ministru kabineta sēde š. g. 1. jūnijā.
102. noteikumi Latvijas dzelzceļu muitas aģentūrām.
Sab. lietu ministr. lēmums par izdevniec. „Oriens” slēgšanu.
Pārgrozījums instrukcijā par vaislas ērzeļu pielaišanu sacīkstēs Rīgas hipodromā.
Senata Administratīvā departamenta 1936. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valdības darbība.

Ministru kabineta sēde

1937. g. 1. jūnijā.

1. Plēnem pārgrozījumus un papildinājumus instrukcijā pie noteikumiem par krīzes laika atvilkumiem no valsts darbinieku un strādnieku atalgojuma un no valsts izmaksājamām pensijām.
2. Pieņem lēmumu par servitutu nodibināšanu grants bedrū ierīkošanai, ceļu jaunbūvēm, pārbūvēm, paplašināšanai un iztaisnošanai Rīgas, Jelgavas, Tukuma, Cēsu, Aizputes, Daugavpils, Ilūkstes, Rēzeknes, Ludzas, Valkas, Ventspils, Talsu, Valmieras, Madonas, Bauskas, Jēkabpils, Kuldīgas un Jaunlatgales apriņķos.
3. Iecel zemkopības ministri J. Bīrziņnieku par Zemes ierīcības komitejas priekšsēdētāju.
4. Apstiprina Latvijas universitatē ar š. g. 28. aprīli:
 - 1) filoloģijas un filozofijas fakultātes vecāko docentu Rūdolfu Jirģenu par profesoru pedagogijas psiholoģijā un
 - 2) ķīmijas fakultātes vecāko docentu Dr. pharm. Jāni Maizīti par profesoru pie farmācijas ķīmijas katedras.
5. Atļauj medicīnas fakultātes profesoram Ernestam Putniņam, kas jau sasniedzis 70 gadu vecumu, ar š. g. 1. jūliju darboties Latvijas universitatē kā ārštata profesoram.
6. Apstiprina Latvijas konservatorijā 1937./38. mācības gadam, skaitot ar š. g. 1. jūliju, sekojošas amata personas:
par rektoru — prof. Paulu Jozuusu.

- par dekaniem:
- kompozīcijas, teorijas un ērģeļu nodaļā — vec. doc. Adolfu Ābeli.
 - klavieru nodaļā — prof. Ludmilu Gomanu - Dombrovski,
 - dziedāšanas nodaļā — profesoru Paulu Zaksu,
 - stīgu instrumentu nodaļā — profesoru Alfrēdu Ozoliņu,
 - pūšamo instrumentu nodaļā — vec. doc. Jāni Neimani,
 - un par pārstāvjiem obligatorisko priekšmetu nodaļas:
profesoru Jēkabu Kārklīņu un
vec. doc. Oļģertu Zīversu.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprina.
Finansu ministrs L. Ēķis.
Satiksmes ministrs B. Einbergs.
102. noteikumi
Latvijas dzelzceļu muitas aģentūrām.

1. §.
Pamatojoties uz Latvijas dzelzceļu likuma 66. pantu, starptautiskās konvencijas preču pārvadāšanai pa dzelzceļiem 15. pantu un muitas nolikuma 58. pantu, Valsts dzelzceļi pēc vajadzības ierīko muitas aģentūras kā pierobežu, tā arī citās dzelzceļu stacijās, pie kurām atrodas vietējās muitas iestādes.

Minētās muitas aģentūras izpilda:
a) muitas, nodokļu, finansu, policijas un citu administratīvu iestāžu formalitātes, kamēr preces atrodas ceļā;

b) visas „a” punktā uzrādītās formalitātes par sūtījumiem, kas adresētas tādām gala stacijām, pie kurām nav muitnieku;

c) visas „a” punkta minētās formalitātes, ja nosūtītājs preču zīmē tādas uzdevis izpildīt dzelzceļam;

d) visas „a” punktā minētās formalitātes par bagažu un pasažieru mantam, kuras pasažieri atstājuši muitā.

Šini pantā paredzētos muitas aģentūras pienākumus var izpildīt staciju priekšnieki vai viņu vietnieki un Dzelzceļu virsvaldes pilnvarotie dzelzceļu transporta kantoļu „Lattrans” darbinieki.

2. §.

Valsts dzelzceļu transporta kantoļu „Lattrans”, lai apmierinātu iedzīvotāju vajadzības, bez 1. § paredzētām operācijām var izdarīt muitas operācijas par precēm arī uz preču īpašnieku pilnvaru pamata.

3. §.

Staciju priekšnieki un viņu vietnieki kārtoti 1. panta paredzētās formalitātes bez kādām pilnvarām.

Ja minētās formalitātes kārtoti valsts dzelzceļu kantoļu „Lattrans” darbinieki, viņiem vajadzīgas Dzelzceļu virsvaldes pilnvaras. Uz šādu pilnvaru pamata valsts dzelzceļu kantoļu darbinieki kārtoti 1. un 2. pantā paredzētās operācijas par sūtījumiem, kas adresēti vai cedēti šiem kantoļiem.

Ja valsts dzelzceļu transporta kantoļu („Lattrans”) kārtoti muitas operācijas uz preču īpašnieku pilnvaru pamata, tad šo kantoļu pienākumus ir saņēmt preču īpašnieka muitas pilnvaru līdz ar tas norakstu un pārbaudīt, vai tā izdota saskaņā ar pastāvošiem Muitas departamenta noteikumiem un paraugu. Pēdējās valsts dzelzceļu transporta kantoļu („Lattrans”) darbinieki iesniedz muitnieka priekšniekam reģistrēšanai un pēc reģistrēšanas saņem atpakaļ katrreizējai uzrādīšanai pēc vajadzības. Transporta kantoļu „Lattrans”) pārzīņa apliecinātais muitas pilnvaras noraksts paliek muitnieka priekšnieka rīcībā.

4. §.

Par visām muitas aģentūras operācijām muitas aģentūras nem sev par labu tarifos vai atsevišķos rīkojumos paredzēto maksu.

5. §.

Dzelzceļu muitas aģentūras pārzīnim, viņa vietniekam un arī pārējām 3., 19. un 20. § minētām personām, kas izpilda visas iepriekš paredzētās formalitātes, jārikojas saskaņā ar šiem noteikumiem, pastāvošiem likumiem, konvencijām, līgumiem, valdības un Dzelzceļu virsvaldes rīkojumiem. Tāpat arī viņiem jāievēro preču īpašnieku aizrādījumi, ja tie veicina formalitāšu ātrāku un ērtāku nokārtošanu likumības robežās. Iekasējot nodokļus, jārikojas pēc likumīgā kārtībā apstiprinātiem un izsludinātiem tarifiem, taksēm un likmēm.

6. §.

Visas sumas, kas pienākas muitniekam par 1. § paredzēto preču mītošanu, dzelzceļu muitas aģentūra neiekasē skaidrā naudā, bet izsniedz kopīgā pagaidu instrukcijā Latvijas muitām un dzelzceļiem paredzētās kvītes, kuras jāizraksta no īpašas kvīšu burtnīcas ar kopējamā papīra palīdzību 3 eksemplāros, un tās paraksta aģentūras pārzīnis vai viņa vietnieks. Pirmais ar tinti vai tintes zīmuli rakstītais eksemplārs jāizdod muitniekam, talons jāiesūta pie aģentūras noreķina Dzelzceļu virsvaldes ieņēmumu kontroles daļai, bet pasaknis paliek aģentūrā.

7. §.

Muitas nodokļus par 2. § paredzētām precēm, maksājumus, kas saistīti ar muitas, akcīzes, policijas un citu formalitāšu kārtotāšanu un 4. § paredzētās maksas dzelzceļu

muitas aģentūrai par labu, muitas aģentūras pārzīnis samaksā skaidrā naudā ar tām sumām, kurās minētām nolūkam iemaksā preču īpašnieki.

Augstāk uzskaitītos izdevumus ar dzelzceļu līdzekļiem var segt tikai tānīs gadījumos: a) ja priekš tam preču īpašniekam atklāts kredīts; b) ja preču īpašnieks nepieciešamo sumu iemaksājis uz muitas aģentūras vai Dzelzceļu virsvaldes vārda kādā no kredītiestādēm, kas uzrādīts sevīškā Dzelzceļu virsvaldes sarakstā, vai ja minētā kredītiestāde muitas aģentūras kredīto sumu apņemas samaksāt 14 dienu laikā pēc rēķina saņemšanas; c) ja preču īpašnieks ir kāda valsts vai pašvaldības iestāde, kas vienojusies ar Dzelzceļu virsvaldi par noreķināšanās kārtību; d) kad muitas aģentūras vai transporta kantoļu (Lattrans) rīcībā vēl esošā sūtījuma daļas vērtība vismaz divkārtīgi pārsniedz dzelzceļu avansu sumu, sūtījuma daļa ir apdrošināta pret uguni, apdrošināšanas polise nodota muitas aģentūrai vai transporta kantoļim (Lattrans) vai Dzelzceļu virsvaldei un pati preces daļa ir muitas aģentūras vai transporta kantoļu (Lattrans) vai par tas neaizskaramību atbildīgas iestādes glabāšanā.

8. §.

Iepriekšēja § „a” punktā paredzētos kredītus atver preču īpašniekiem muitas aģentūras pārzīnis ar termiņu pēc klienta vēlēšanas, pie kam šādiem kredītiem jābūt nodrošinātiem ar naudu, vērtspapīriem vai ar Finanšu ministrijas noteikto banku garantijām.

9. §.

Muitas aģentūrai nekavējoties jāpazīno preču īpašniekam par visiem gadījumiem, kad muitas vai citu formalitāšu izpildīšana novēlējās tamdēļ, ka nav vajadzīgo: kredīta, sumu, fakturu, sertifikātu, speciālkaciju u. tml.; tāpat arī par uzliktiem sodiem, strīdus gadījumiem muitas tarifa piemērošanā, katru reizi pieprasot no preču īpašnieka dot nepieciešamos aizrādījumus.

10. §.

Muitas aģentūrai par visāda veida maksājumiem, kas tai pienākas no klientiem, jānoreķinās ar viņiem par katru uzdevumu atsevišķi vai ar atvērto klientu tekošo rēķinu.

11. §.

Ar muitas, nodokļu, finansu, policijas un citu administratīvu iestāžu formalitāšu kārtotāšanu saistītie izdevumi, kamēr sūtījumi ir ceļā, un arī sumas muitas aģentūrai par labu, ja preču īpašnieks visus uzskaitītos maksājumus nav sedzis ar iepriekšējo iemaksu, jāieraksta preču zīmē un ceļa pavadzīmē. Sūtījuma gala stacija visus minētos maksājumus iekasē no saņēmēja.

12. §.

Pārvedumu un pēcmaksu sumas, ar kurām klientu uzdevumā muitas aģentūras apgrūtinā preču sūtījumus kā starptautiskā, tā arī jauktā satiksme, nevar izmaksāt preču īpašniekiem, ne arī ieskaitīt avansēto izdevumu nodrošinājumā līdz tam brīdim, kamēr aģentūra nav ienācis gala stācijas paziņojums, ka prece izpirkta vai saņemta nepieciešamā, uz klienta rēķina pārvestā, naudas sumā.

13. §.

Par katru naudas sumu, kas saņemta no klienta, muitas aģentūrai tūlīt jāizraksta no kontrolejamās kvīšu grāmatas kvīte, kas nekavējoties jāizsūta klientam.

14. §.

Klientu iemaksātās naudas sumas muitas nodokļu un citu izdevumu segšanai muitas aģentūras pārzīnis nosūta noteiktā kārtībā Dzelzceļu virsvaldes galvenai kasei.

15. §.

Dzelzceļu muitas aģentūrai jāizlieto visi viņas rīcībā esošie līdzekļi, lai iztrūkumi,

kas radušies kā muitnieka vai Valsts kontroles (ar muitnieka starpniecību) uzrēķini, būtu laikā piedzīti.

16. §.

Noreķināšanās kārtību ar klientiem, rēķinu sastādīšanu un kādi izdevumi jāieraksta preču zīmē un ceļa pavadzīmē, lai iekasētu tos no saņēmēja, nosaka īpašā Dzelzceļu virsvaldes rīkojumā.

17. §.

a) Visus no ārzemēm pa dzelzceļiem pienākušos sūtījumus, kas adresēti tādām stacijām, kurās nav vietējas muitas iestādes, dzelzceļu muitas aģentūra pieteic nomītošanai pierobežas dzelzceļu muitnieka.

Ja nomītošanai pieteikto sūtījumu robežu muitnieks nav iespējams nomītot, tad pierobežas muitnieka par to ikreiz nekavējoties ziņo Muitas departamentam, uzrādot, kāda prece un kāda daudzumā pieteikta. Muitas departaments pēc tam uzdod nomītošanu izdarīt vai nu pierobežas muitniekam pašam, vai arī uzdod kādai citai muitniekam komandēt dienestpersonu pieteiktā sūtījuma pārbaudei. Ar dienestpersonu komandējumu saistītos izdevumus samaksa dzelzceļu muitas aģentūra šo noteikumu 6. vai 7. § paredzētā kārtībā.

b) No ārzemēm pa dzelzceļiem pienākušos sūtījumus, kas adresēti stacijām, pie kurām ir vietējās muitas iestādes, atļauts nosūtīt gala stacijai, nepieteicot nomītošanai uz vietas. Tādā pašā kārtā jārikojas, kad preču īpašnieks, saskaņā ar starptautiskās konvencijas (C. I. M.) 15. pantu, sūtījuma nomītošanu uzdevis izdarīt kādai citai pa ceļam esošai stacijai, pie kurās ir vietējā muitas iestāde.

c) Ja no ārzemēm pa dzelzceļiem pienāk sūtījumi ar mazvērtīgu precī, kas adresēti stacijām, pie kurām nav vietējas muitas iestādes, tad dzelzceļu muitas aģentūrai jāseko, lai šādas preces vērtība būtu vismaz divi reizes lielāka par maksājumiem, kas pienākas muitai un dzelzceļiem. Pretējā gadījumā sūtījums jāaiztur robežu stacijā un no saņēmēja vai preču īpašnieka nekavējoties jāpieprasa iemaksa avansa veidā, kas segtu muitniekam un dzelzceļam pienākušos maksājumus. Iemaksu var izdarīt tiklab robežu, kā gala stacijā. Par gala stacija izdarītiem avansa maksājumiem jāpazīno robežu stacijai, kurā jānotiek sūtījuma mītošanai.

Ja saņēmējs vai preču īpašnieks atsakās minēto iemaksu izdarīt, tad ar sūtījumu jārikojas saskaņā ar Bernes konvencijas 23. un 24. pantiem, kolīdz preču zīmē nav dots citāds norādījums.

d) Par sūtījumiem, kas satur cenzējamo materiālu, aģentūrai jāpārzina rūpēties arī par šo formalitāšu nokārtošanu. Par cenzēšanu kā tādu jārupējas muitniekam.

Saziņā ar robežas muitnieku vai uz viņas ierosinājumu sūtījumus ar cenzējamo materiālu atļauts parsūtīt nākošai pa ceļam muitniekam, šo formalitāšu nokārtošanai šini punktā paredzētā kārtībā.

18. §.

Muitas aģentūra ir tieši padota Dzelzceļu ekspluatācijas direkcijai. Aģentūras pārzīnis vai viņa vietas izpildītājs ir personīgi un materiāli atbildīgs par aģentūras darbības pareizu gaitu un par visiem zaudējumiem, kas varētu rasties viņa vainas dēļ valstij vai klientiem.

19. §.

Muitas aģentūras pārzīnim padots deklarators, kuram jāpasūta preču pieteikums, jāizdara nomītošanas formalitātes, jāsaņem nepieciešamās atļaujas un visi pārējie dokumenti, kas nomītošanas vajadzībām jāiesniedz muitniekam vai no tās jāsaņem izsniegšanai dzelzceļiem vai klientiem.

Deklarators un viņa palīgs, kur tādas amata personas ir, atbild par visiem sodiem, kurus muitnieka priekšnieks uzliek aģentūrai tās vainas dēļ.

20. š.

Pārējie muitas aģentūras darbinieki padoti muitas aģentūras pārzinim kā savam priekšniekam un atbild par savu darbību viņiem noteiktās robežās.

21. š.

Muitas aģentūrai, izpildot savus pienākumus pie preču mītošanas, jāizstāv klientu intereses un pēc iespējas jādod viņiem bez jebkādas atbildības vajadzīgie paskaidrojumi un izziņas, kas attiecas uz pastāvošiem parvadašanas noteikumiem, muitas tarifi un piemērošanas nosacījumiem u. tml.

22. š.

Muitas aģentūras darbiniekiem noliegts nodarboties ar speidijas vai transportēšanas uzdevumiem uz sava rēķina.

23. š.

Instrukciju par norēķināšanas kārtību muitas aģentūram izdod Dzelzceļu virsvalde.

Ar šo skaitās par atceltiem „Vald. Vēstneša” 1921. g. 70. num. izsludinātie un Dzelzceļu virsvaldes rīkojumu kopojuma II daļā 613. lappusē ieviestie 102. noteikumi.

Muitas departamenta direktors Arn. Landovskis. Dzelzceļu galvenais direktors K. Bjodnieks.

Lēmums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara stāvokli 17. panta a) un i) punktiem, nolēmju: slēgt izdevniecību „Orientants”, kuras īpašniece ir Ilga Zvanitājs, dzīv. Rīgā, Ģertrūdes ielā 49, 19. dz.

Rīgā, 1937. g. 29. maija. 3597. Sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš. Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Apstiprinu 1937. g. 26. maijā. Zemkopības ministris J. Birznieks.

Pārgrozījums instrukcijā

par valsts vaislas ērzēlu pielaišanu sacikstēs Rīgas hipodromā.

(„Vald. Vēstn.” 1935. g. 184. num.)

Instrukcijas par valsts vaislas ērzēlu pielaišanu sacikstēs Rīgas hipodromā 3. pantu izteikt šādi:

3. Uz sacikstēm ievestie valsts vaislas ērzēli jānovieto Rīgā, Centrālā vaislas punkta stallos; atsevišķos gadījumos Lopkopības nodaļas vadītājs var atļaut trenējamais ērzēlus novietot arī privātos stallos ērzēlu turētāju uzraudzībā un atbildībā. Ērzēlu sagatavošana sacikstēm notiek Zemkopības ministrijas lopkopības nodaļas uzraudzībā. Nodaļa arī nosaka pierakstīšanas uz sacikstēm un pēc sava ieskata katrā laikā var noņemt uz sacikstēm pietiekto ērzēli.

1937. g. 25. maijā.

Lauksaimniec. pārv. priekšn. J. Zariņš. Lopkopības nod. vadītājs J. Rocēns.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

562. rīkojums.

Krāslavas piensaimnieku sabiedrībā atceļu Stanislavu Petrovski no valdes locekļa amata, Lukijānu Jankovskī no revīzijas komisijas priekšsēdētāja amata un Augustu Zmuidiņu no revīzijas komisijas locekļa amata.

1937. g. 31. maijā.

Tieslietu ministris H. Apsīts.

563. rīkojums.

Laidu patērētāju biedrībā atceļu Teodoru Gansonu no valdes priekšsēdētāja amata, Indriķi Fersteru no valdes locekļa amata un Ernestu Salmu no revīzijas komisijas locekļa amata; iecēļu Kārli Ronimoisu par valdes priekšsēdētāju, Jani Kalniņu un Augustu Abolitiņu par valdes locekļiem un Robertu Jansonu par revīzijas komisijas locekli.

1937. g. 31. maijā.

Tieslietu ministris H. Apsīts.

564. rīkojums

Laidu patērētāju biedrībā atbrīvoja Kārli Vitolu no Kooperatīvu revīzijas padomes pilnvarnieka amata pēc paša lūguma.

1937. g. 31. maijā.

Tieslietu ministris H. Apsīts.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Lipīgu slimību pārskats no 1937. g. 1. līdz 30. aprīlim**).

Table with columns for nosaukumi, 1-17 categories of diseases, and rows for various regions like Rīga, Cēsu, Valmieras apr., etc., ending with a total row (Kopā).

Veselības departaments.

*) Numeracija pēc Parīzē 1929. g. 19. oktobrī pieņemtās starptautiskās slimību nomenklaturas. **) Pagaidu skaitļi.

Valsts arhīva paziņojums.

No š. g. 1. jūnija Valsts arhīva kanceleja publikai būs atvērta ikdienas no plkst. 10 līdz 14, sestdienās un dienās priekš svētkiem no plkst. 10 līdz 12. Valsts arhīva direktors pieņem publiku ikdienas no plkst. 11 līdz 13.

Lasītava Valsts arhīva atvērta ikdienas no plkst. 9 līdz 18, sestdienās no plkst. 9 līdz 16. Lasītavas apmeklēšanas atļaujas izsniedz Valsts arhīva kanceleja ikdienas no plkst. 10 līdz 15, sestdienās no plkst. 10 līdz 13.

Direktors J. Bērziņš. Darbveža v. (paraksts).

Meklētizbeidzamo personu 2060. saraksts.

- 42240. Barsilai Izidoris 40025/33. 42241. Bogdanovs Pavels 12049/25. 42242. Burgins-Gordons Hercs 40028/33. 42243. Ceitlins Jēkabs 40021/33. 42244. Dobrovskis Longins 40031/33. 42245. Dobrovskis Voicehs 40032/33. 42246. Dorins Anatolijs 40026/33. 42247. Fridmanis E. 40019/33. 42248. Fridmanis V. 40018/33. 42249. Gūnsbergs Reize 40034/33. 42250. Herdals Nadine 40020/33. 42251. Januškevičs Eliass (Hija) 5204/22 un 5310/22. 42252. Kozūns Aleksandrs 40030/33. 42253. Kuksinskis Mikelis 36256/31. 42254. Kuselhois K. 40033/33. 42255. Lipiņš Magdalena 50359/37. 42256. Martinovs Daria 11912/25. 42257. Mironovičs Helene 50591/37. 42258. Mironovičs Rubens 50590/37. 42259. Moisejevs Inda 40022/33. 42260. Pešekerjans J. 40023/33. 42261. Rapoportis Roza 40027/33. 42262. Selezņevs Nikolajs 40024/33. 42263. Znuts Kārlis 24668/27. 42264. Zols Zarja 923/21. 42265. Solkovskis - Solkovskis Andrejs 1603/21. 42266. Straziņš Oto 24410/27. 42267. Zuse Geņa 14395/25. 42268. Šmats Stanislavs 46154/35. 42269. Šorokins Soloms 27614/29. 42270. Triničs Jāzeps 20012/26. 42271. Turlajs Autons 49895/37. 42272. Vika 895/21.

Rīgā, 1937. g. 29. maijā. Kriminālās polic. pārv. priekšn. J. Silarājs. Darvedis J. Hūns.

Meklētizbeidzamo personu 2061. saraksts.

- 42273. Gavrilovs Melanija. 50569/37. 42274. Grieze Jēkabs. 30348/29. 42275. Bojariņovs Andrejs. 33797/30. 42276. Krūze Jānis. 10939/24. 42277. Orlovičs Konstantīns. 50446/37. 42278. Ozoliņš Jānis. 48531/36. 42279. Ringis Augusts. 47460/35. 42280. Spakovskis Jānis. 33825/30. 42281. Stolbikovs Jānis. 15228/25. 42282. Strazdas Jānis. 8476/23. 42283. Sucharevs Zina. 34232/31. 42284. Sucharevs Zina. 34090/30. 42285. Zukuls Pavels. 21026/26. 42286. Šepings Vladimirs. 33790/30. 42287. Šepings Vladimirs. 31165/29. 42288. Šeršņevs Lucians. 39176/32. 42289. Šeršņevs Mikelis. 37887/32. 42290. Šilinskis Pēteris. 4965/22. 42291. Žukovs Lukass. 12596/25.

Rīgā, 1937. g. 31. maijā. Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieka v. i. Broks. Darvedis J. Hūns.

Vietējo iestāžu rīkojumi.

Saistošie noteikumi par apstādījumu apsargašanu Varakļānos.

pieņemti Varakļānu pils. valdes 1937. g. 7. maija sēdē (15. prot. 3. p.) un apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departamenta 1937. gada 21. maija 123544. rakstu.

- 1. Gar pilsētas ielām, laukumos, parkos un gar ceļiem augošie un turpmāk iestādāmie koki, košuma krūmi, puķes un citi dēstījumi ir pilsētas īpašums, kas skaitās katrā pilsoņa apsargašana. 2. Namīpašniekiem vai viņu vietniekiem, pret kuriem īpašumiem ielu malās iedēstīti jauni kociņi, pienākas tos apkopt un apsargāt. Tāpēc šie kociņi jāiežogo ar mietīņiem un sausā laikā pirmā iedēstīšanas gadā jāaplaista. 3. Ja kādi no iepriekš minētiem kociņiem izniktu, namīpašniekiem vai to pilnvarniekiem tie jāapmaina ar līdzīgas šķirnes kociņiem uz savu rēķinu. 4. Nocirst koku zarus un galotnes vai arī visu koku var tikai ar katrreizējo pilsētas valdes atļauju. 5. Stingri aizliegts apraut kokiem un košuma krūmiem lapas, zarus un ziedus. 6. Laukumos un parkos atļauts staigāt tikai pa šim nolūkam ierīkoti ceļiem. Staigāt, sēdēt vai gulēt augošā zālē un plūkt puķes aizliegts. 7. Braukt ar velosipediem un citiem mehāniskiem līdzekļiem un braukt vai jāt ar zirgiem pa laukumu un parka ceļiem aizliegts. 8. Aizliegts palaist klejot bez uzraudzības pa pilsētas ielām, laukumiem un parkiem govīs, kazas un citus mājlopus, tāpat aizliegts šos kustoņus ganīt laukumos, parkos, ielās un uz ceļiem. 9. Bez pilsētas valdes atļaujas aizliegts ganīt lopus pilsētas mežā, pļavās un ganībās. 10. Aizliegts pilsētas parkā ganīt lopus, lasīt žaģarus un laužt koku sausos zarus. 11. Aizliegts parkos sviest zālē sērkoņus, papīrosu galus un visus citus atkritumus. 12. Aizliegts uz augošiem kokiem izliet sludinājumus, aļišas un līdzīgus paziņojumus. Tāpat aizliegts iegriezt vārdus, burtus un citus zīmējumus koku mizā un parkos ierīkotos solos. 13. Par šo noteikumu neievērošanu vainīgas personas sauks pie likumīgas atbildības uz Sodū likuma pamata. 14. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnesī”.

Pilsētas galva D. Zeps. Sekretars V. Strods-Sirmais.

Nupat iznāca un dabūjams

Autora tiesību likums ar tieslietu ministra paskaidrojumu

Maksa:

brošūts bez piesūtišanas 35 sant. ar piesūtišanu 40 „

Valsts tipogrāfija Rīgā, pili

Saistošo noteikumu papildinājumi par sanītaro uzraudzību Kārsavā.

pieņemti Kārsavas pils. valdes 1937. g. 4. maija sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu minist. Pašvaldības depart. 1937. g. 21. maija 123543. rakstu.

„Valdības Vēstneša” 1935. g. 9. numura izsludināto saistošo noteikumu 4. § papildināt ar teikumu:

„Aizliegtas saslaukas, mēslus un citus neīrūmus sadedzināt pagalmos, sētās un dārzos.”

Šie noteikumu papildinājumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnesī”.

Kārsavā, 1937. g. 31. maijā.

Pilsētas galva J. Spridzāns.

Sekretars J. Stanevičs.

Māksla.

Provincēs teātru viesizrādes Nacionālā teātri.

Trešdien, 2. jūnijā, plkst. 20. Jelgavas teātra viesizrādē J. Raiņa „Spēlējū dancoju”. Ceturtdien, 3. jūnijā, plkst. 20. Daugavpils teātra viesizrādē K. Venta (K. Goldoni) luga „Sidrabotie spārnī”. Piektdien, 4. jūnijā, plkst. 20. Liepājas pilsētas drāmas viesizrādē L. Fodora luga „Gatavības apliecība”. Sestdien, 5. jūnijā, Latgales teātra viesizrādē A. Saulieša drama „Jēkabs Saltups”. Svētdien, 6. jūnijā, Ziemeļlatvijas teātra viesizrādē R. Blaumaya joku luga „Trīnes grēki”.

Nacionālā opera.

Trešdien, 2. jūnijā sezonas slēgšana balets „Ilga” ar Mirdzu Griķi, Hariju Plūcis, visu baletu un baletskolas audzēkņiem. Diriģents A. Norītis. Tautas izrādes cenas.

Ceturtdien, 3. jūnijā, plkst. 8 vakarā Baleta beneficē. Piedalās viss balets un Nac. operas orķestris. Diriģents A. Norītis. Biļetes operas kasē.

Piektdien, 4. jūnijā slavenu italiešu dziedātāju Toti dal Monte un Luiži Montesanto atvadizrādē „Rigoletto”. Toti Dal Monte dziedās Džildas, L. Montesanto — titulpartijā Hercogs — L. Zachodņiks. Biļetes dabūjamas operas kasē. Puscenās ierobežotā skaitā.

Dalles teātris.

Trešdien, 2. jūnijā, plkst. 19.30 par tautas izrādes cenām „Trejmeitiņas” ar prof. P. Zaksu.

Ceturtdien, 3. jūnijā, plkst. 19.30 tautas izrādē „Zaļā pļavā”.

Piektdien, 4. jūnijā, plkst. 19.30 tautas izrādē „Es tevi vairst nepazīstu”.

Sestdien, 5. jūnijā, plkst. 19.30 sezonas slēgšanā pirmo reizi komēdija „Ak, šie studenti”.

KURSI.

Rīgas biržā 1937. gada 2. jūnijā.

Devīzes:

Table with columns for Devīzes and Ls, listing exchange rates for various currencies like Amerikas dollars, Anglijas mārciņa, Francijas franku, etc.

Vērtspapīri:

Table with columns for Vērtspapīri and Ls, listing values for Latvian hip. bankas ķīlu zīmes, Valsts zemes bankas 6% (4%) parādu pārjaunoš. I serijas ķīlu zīmes, etc.

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs H. Lielmanis. Zvērināts biržas makleris P. Rupners.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 8 lapas puses.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas pils. 2. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1936. g. 8. decembra spriedumu **Trīne Brīvulis**, dzim. 1878. g. 18. febr. Rīgā, atzīta par vainīgu, ka pārdevusi 1936. g. 6. augustā Rīgā, Latgales tīrgū. 1. galda presdes ar bojātas galas piejaukumu un sodīta pēc Sodū lik. 236. p. 1. d. ar Ls 10.— vai nemaksas gadījumā ar 3 dienām arestā.

Rīgā, 1937. g. maijā. 7709p
Mirtiesnesis A. Krūmiņš.

Rīgas pils. 2. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1936. g. 8. decembra spriedumu **Edvins Ludvigs Marienfelds**, dzim. 1871. gada 29. jūnijā Mēmeles pag., atzīts par vainīgu, ka pārdevis 1936. g. 6. augustā Rīgā, Centraltīrgū. 2. paviljona 145./146. galda presdes ar bojātas galas piejaukumu un sodīts pēc Sodū lik. 236. p. 1. d. ar 30 latiem vai nemaksas gadījumā ar 10 dienām arestā.

Rīgā, 1937. g. maijā. 7710p
Mirtiesnesis A. Krūmiņš.

Rīgas pils. 2. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1937. gada 27. februāra spriedumu **Jānis Bieškevičs**, dzim. 1885. g. 10. oktobrī, atzīts par vainīgu, ka 1937. g. 20. janvārī savā pārtikas preču tirgotavā Rīgā, Pērnavas ielā 51 pārdevis rudzu maizi ar ieceltu stikla gabalu un sodīts pēc Sodū lik. 235. panta ar 20 latiem vai nemaksas gadījumā ar 5 dienām arestā.

Rīgā, 1937. g. maijā. 7711p
Mirtiesnesis A. Krūmiņš.

Rīgas pils. 2. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1680. pantu paziņo, ka 1937. gada 16. aprīlī **Dāvids Reichmanbergs** iemaksājis tiesas depozītu 316 latu un 53 sant., lai izpildītu savu saistību pret **Nikolaju Bochoņko**. Tāpēc mirtiesnesis uzaicina kreditoru **Nikolaju Bochoņko** saņemt viņam par labu iemaksāto naudu.

Rīgā, 1937. g. maijā. 7712p
Mirtiesnesis A. Krūmiņš.

Kandavas iec. mirtiesnesis, izsludina uz Sodū lik. 239. p. pamata, ka ar viņa likumīgu spēku guvušo 1937. g. 8. aprīļa tiesas pavēli galas skāru īpašnieks **Sabilē, Rīgas ielā 7, Izraelis Vulfarts** sodīts pēc Sodū lik. 236. p. 1. d. ar Ls 30.— vai 10 dienām arestā par to, ka savā skārī turējis pārdošanai ēšanai nederīgas, sabojājušas desas un galu.

Kandavā, 1937. g. 29. maijā. K. 341. 7714p
Mirtiesnesis p. i. O. Sveķis.

Saukas pagasttiesa, pamatojoties uz savu 1937. g. 21. maija lēmumu un Pagasttiesu nolik. 107. un 108. p., paziņo, ka Saukas pagasta Jaun-Upmalu mājas dzīvojošie ļautiņi **Roberts Ernests d. Vitols un Anna Jāņa m. Vitols**, dzim. Zviedrīs, kurām miesīgu bērnu nav, pieņem un adoptē par savu miesīgu meitu **Zelmu - Alvienu Roberta m. Pulciņš**, dz. 1918. g. 15. septembrī Neretas pagastā, piešķirot viņai visas miesīga bērna tiesības un arī uzvārdu "**Vitols**".

Personām, kam pret šo adoptīciju būtu iebildumi, tie jāpieteic pagasttiesai 3 mēnešu laikā pēc šīs sludinājuma ieviešanas "Valdības Vēstnesī". Pēc minētā termiņa notecēšanas nedrīkst iebildumus nepieņemt un adoptīcija skaitīsies par likumīgu spēkā gājušu.

Priekšsēd. v. A. Gutmanis.
Rakstvedis J. Ormanis.

Virānes pagasttiesa, pamatojoties uz savu šī gada 24. maija lēmumu un Pagasttiesu nolik. 107. un 108. p., paziņo, ka ļautiņi draugi **Jānis Birnis un Anna Birnis**, dz. Zviedrīs, adoptē par saviem miesīgiem bērniem ar visām miesīgiem bērnu tiesībām 1) **Velu - Helenu Rozenbergs**, dzim. 1926. g. 22. februārī, 2) **Vili-Oļģertu Rozenbergu**, dzim. 1927. g. 27. jūlijā un 3) **Jāni-Evaldu Rozenbergu**, dzim. 1929. g. 1. jūnijā Virānes pagastā, dodot viņiem savu uzvārdu **Birnis**.

Personām, kurām pret šo adoptīciju būtu iebildumi, tie jāpieteic šai tiesai 1 mēneša laikā pēc šīs sludinājuma ieviešanas "Valdības Vēstnesī". Pēc šī termiņa nekādus iebildumus nepieņems un adoptīciju apstiprinās.

Virānē, 1937. g. Pagasttiesa.

Rīgas apgabalt. 3. iec. tiesu izpildītājs J. Kazubierns paziņo, ka 1937. g. 10. jūnijā, plkst. 10, Rīgā, Lāčplēša ielā 76, 10. dz., pārdos **Eliasa Dimantšteina** mēbeles, novērtētas par Ls 1160,84.

Izsnāgt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 7982
Rīgā, 1937. g. 25. maijā.

Tiesu izpild. J. Kazubierns.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1937. g. 9. jūnijā, pulksten 10 Rīgā, 1. Nometņu ielā 8a, pārdos **Mārtiņa Platupa** pianino, novērtētu par Ls 400,—.

Izsnāgt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 7983
Rīgā, 1937. g. 1. jūnijā.

Tiesu izp. L. Jakstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš paziņo, ka 1937. gada 9. jūnijā, plkst. 12, Krapes pag., "Liplantos" pārdos 2. izsolē **Nikolaju Menga** dzīvokļa iekārtu, 2 lampiņu radio uztvērēju, sienu, kartupeļus u. c., novērtētus par Ls 380,—.

Izsnāgt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 7980
Rīgā, 1937. g. 13. maijā.

Tiesu izpild. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apriņķa 1. iecirkņa tiesu izpildītājs K. Riekstiņš paziņo, ka 1937. g. 10. jūnijā, plkst. 11, Stopiņu pag., "Kurtes" muižā, pārdos 1. izsolē **Mariannas Kiesners** zirgus, govīs un lauksaimniecības mašīnas, novērtētus par Ls 1450,—.

Izsnāgt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 7979
Rīgā, 1937. g. 25. maijā.

Tiesu izpild. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.) saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

- 1) Aizkraukles krājaizdevu sab. prasīb. Ls 2500,— ar proc. un izdev.; Rīgas krāšanas un aizdošanas biedr. pras. Ls 550 ar proc. un izdev.; Jaunielgavas krājaizd. sab. pras. Ls 1070,— ar proc. un izdev. un citu kredīt. pras. piedziņai 1937. gada 4. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sežu zālē pārdos 2. publiskā izsolē **Artura Vilpisona** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Aizkraukles pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 5287. num. un sastāv no Aizkraukles muižas zemnieku zemes atdalītām "Mucenieku-Jaņu 55" mājām, 32,67 ha kopplatība;

- 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 6170,—;
- 3) tai ir hipoteku parādi Ls 9100,—;

- 4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 617,— un jāuzrāda tiesietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga; 7911
- 5) šīs nekustamās mantas mes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1937. g. 11. maijā.

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Liepājas apgabalt. Saldus iec. tiesu izpildītājs A. Gūža (kanceleja Saldū, Dzirnauvu ielā 7b), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

- 1) **Klaudīnes Bierāns** prasības apmierināšanai 1937. gada 3. decembrī, plkst. 10, Liepājas apgabaltiesas civilnodalās sežu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Hermanim Bierānam** pilnā sastāvā piederību nekustamo mantu **Kuldīgas apr. Gaiķu pagasta „Muižarāji 67-F”** mājas ar zemes grāmatu 8298. num.;
- 2) nekustamā mantā novērtēta par Ls 3264,—;
- 3) nekustamā mantai ir hipoteku parādi Ls 1800,—;
- 4) šīs nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodalā;
- 5) solīšana sāksies, saskaņā ar Civilproc. nolik. 1293. p. no Ls 3264,— vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties pēc

tā, kura no tām būs lielāka pārdošanas dienā;

6) solītajiem jāiemaksā drošības nauda Ls 326,40 un jāuzrāda tiesietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā.

Saldū, 1937. g. 13. martā. 7806
259 Tiesu izpildītājs A. Gūža.

Daugavpils apgabalt. Jaunlatgales iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Bormanis (kanceleja Jaunlatgalē, Lāčplēša ielā 20), pamatojoties uz pārgrozījumiem Civilproc. nol. („Valdības Vēstn." 1937. g. 26. num.), paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Jaunlatgalē, 1937. g. 29. maijā.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), sakarā ar pārgroz. Civilproc. nol. 1237. un 1285. p. („Valdības Vēstn." 1937. g. 76. num.) paziņo, ka **Jāņa Vasīlija d. Kuranova** īpašuma tiesību nekustamā mantā 2. izsolē, kas nolikta uz 1937. g. 5. jūniju un izsludināta „Vald. Vēstn." 1937. g. 57. num., ir pārceļta uz 1937. g. 11. decembrī noturēšanai iepriekšējās izsoles sludinājumā minētā vietā un kārtībā. L. 157. 7644g

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 226. numurā izsludinātā Pēterā Jāņa d. Selava nekustamās mantas izsole no 1937. g. 10. aprīļa pārcelta uz 1937. g. 4. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 28. maijā. L. 433/37. 7658g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 227. numurā izsludinātā mīr. Jura Indriķa (Andreja) d. Anspoka mantas masas nekustamās mantas izsole no 1937. g. 10. aprīļa pārcelta uz 1937. g. 4. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 28. maijā. L. 203/37. 7659g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 26. numurā izsludinātā Aleksandra Alekseja d. Cvetkova nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 78/37. 7660g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 26. numurā izsludinātā Silvestra Aloiza d. Kodora nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 203/37. 7661g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 57. numurā izsludinātā Osipa Vavila d. Vavilova nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 287/37. 7662g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 57. numurā izsludinātā Jēkaha Augusta d. Mivrenika nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 306/37. 7663g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 58. numurā izsludinātā Karna Jakova d. Ribakova nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 476/37. 7664g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 57. numurā izsludinātā Jāņa Ignāta d. Treļjakova nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 485/37. 7665g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 258. numurā izsludinātā Agafijas Labanovs dzim. Solovjevs, nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 536/37. 7666g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 26. numurā izsludinātā Jēpiana Ivana d. Ivanova nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 988/37. 7667g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu tiesu izpildītāja v. i. K. Smiltiņš (kanceleja Maltas pag. Borovajā), paziņo, ka sakarā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolik. („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 76. num.), „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 26. numurā izsludinātā Micheja Kalina d. Lavrenova nekustamās mantas izsole no 1937. g. 22. maija pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējā izsoles sludinājumā minētā kārtībā.

Borovajā, 1937. g. 29. maijā. L. 982/37. 7668g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Citu iestāžu sludinājumi.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka Rīgā, 8. jūnijā, pulksten 11 Rīgā, Avotu ielā 13, dz. 19, pārdos vairāksolišanā Hriša un Rachiles Bergmaņu dzīvokļa iekārtu novērtēti par Ls 430,— viņu dažādu nodokļu parāda piedzišanai. 7984

Borovajā, 1937. g. 27. maijā. Rīgā, 1937. g. 27. maijā. Nodokļu piedz. E. Birke.

Bērziņš pag. valde izsludina par nederīgu š. g. 20. IV ar 1813. num. šis pag. valdes Jānim Reutam izdoto apliecinību, atsaucot tani ievietotās ziņas. Lūdzam iestādes un personas minēto apliecinību nepieņemt, bet ja kāda rīcībā atrastos minētā apliecinība vai tās noraksts, uzacīnāminātā nodot pagasta valdei anulēšanai. 7955r

Bērziņš pag. vec. J. Sudarovs. Darbvedis J. Bonders.

Rudbārzu 6-klasīgai pamatskolai.

Aizputes apr. vajadzīgs **skolas pārzinis,**

vīrietis, vēlams muzikāls, sabiedrīks darbinieks (kora vadītājs un režisors). Lūgumi ar Ls 2,— zīmognodevu un vajadzīgiem dokumentiem jāiesniedz pagasta valdei līdz 1937. gada 20. jūnijam.

Kandidātus izraudzīs pagasta valdes sēdē š. g. I. VII, plkst. 14. Vēlama personīga ierašanās.

Tuvākā dzelz. stac. Rudbārzi — 6 km. Adr. c. Rudbārziem. Tālr. Rudbārzi 4. 2* 7961

Pag. vec. D. Karlsons. Darbvedis A. Grinbergs.

Rudbārzu pagastam,

Aizputes apr. vajadzīga **rajona vecmāte.**

Pieņemšana 1937. g. 17. jūnijā, plkst. 12, pagasta valdes sēdē, pagasta namā. Darbības rajons Rudbārzu pagasts ar 1800 iedzīvotājiem un alga pēc Tautas labkl. ministrijas noteikumiem (Ls 70,— mēnesī), brīvis dzīvoklis ar apsild. un apgaismoš. Rakstiski pieteikumi ar Ls 2,— zīmognodevu un pierādījumiem par vecmātes tiesībām, izglītību, vecumu un veselību jāiesniedz pag. valdei līdz š. g. 17. VI, plkst. 11. Vēlama personīga ierašanās. Tuvākā dzelz. stac. Rudbārzi — 6 km. Adr. c. Rudbārziem. Tālr. Rudbārzi 4. 2* 7960

Pag. vec. D. Karlsons. Darbvedis A. Grinbergs.

10. Cēsu aizsargu pulka komandieris izsludina par nederīgu Jānim Bērziņam 1936. g. 17. jūl. vīva izdoto aizsarga dienesta apliecinību. 7333p

Rīgas pils. Uzņēmumu valde

izdod rakstiskā sacensībā

Elektr. apgaismošanas ietaises pārbūves darbus

1. sūkņu stacijā, Bukultos. Zīmējumi pret samaksu saņemami Uzņēmumu valdē, Zigr. Meierovica bulv. 3, 14. ist.

Piedāvājumi ar vajadzīgo zīmognodevu, iepriekš iemaksājot Uzņēmumu valdes kasē drošības naudu Ls 300,—, jāiesniedz 3. ist. līdz š. g. 10. jūnijam, plkst. 11. L 1390 7825

Kaņa min. Apgādes pārvalde

1937. g. 14. jūnijā, plkst. 11, **rakstiskā izsolē iegādās:**

1. Lentēs —	
L. L. XVII—6, nebal.	170.000 mtr.
L. K. XVIII—4, balin.	30.000 "
L. L. XIX—35, nebal.	12.000 "
2. Saītes —	
Saītes, saižzābaku 1068	15.000 pārus
3. Valģus —	
V. Ka. I—2	20.000 mtr.
V. Ka. II—3	100.000 "
V. Ka. III—4	5.000 "
V. Ka. IV—5	20.000 "
V. Ka. VI—7	15.000 "
V. Ka. VII—14	8.000 "
V. Ka. VIII—17	5.000 "
V. Ka. IX—22	5.000 "
V. Ka. X—27	4.000 "
V. L. V—5	10.000 "

Piedāvājumi jānodrošina ar 5% no piedāvājuma sumas. Izsole notiks izsolu telpās, Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 1. dz. Tuvāki nosacījumi — Finanšu daļā. L 1394 7826

Dzelzceļu virsvaldes mašīnu un materiālu direkcija izsludina rakstiskas sacensības:

- 1) uz 459 gabalu aitādas kažoku šūšanas darbiem no dzelzceļu materiāla)
- 2) 1000 kg/400 loksn. tūbas būvēm, apm. 142x200 cm, svars 2,5 kg un 1500 kg/500 loksn. tūbas būvēm, apm. 142x200 cm, svars 3 kg, piegādei
- 3) 70.000 kg dabīgās naftas piegādei.

150 gabalu gumijas zarnu autoriepām, ar divreiz liektiem ventīļiem, dažāda izmēra, piegādei 10.000 kg smagās mašīnu eļļas piegādei.

Sacensību sākums plkst. 11, 121. ist. Daļiņiekiem jāiemaksā 5% drošības nauda no piedāvājumu vērtības. Tuvākas ziņas 103. ist. L 1400 7827

Zemkopības departaments

Rīgā, Reimersa ielā 1, 14. dz. **izdos jauktā izsolē**

š. g. 11. jūnijā, plkst. 10 **valsts Jelgavas veterinārklīnikas jaunbūves darbus (otrai daļai).**

Nodrošinājums Ls 2000,— Ar būvprojektu, maksas aprēķinu un pārējiem techn. dokumentiem var iepazīties un tuvākus paskaidrojumus saņemt Rīgā, Reimersa ielā 1, 14. dz., būvniecības nodaļas 2. sekcijā.

7962 Zemkopības departaments.

Artilerijas laboratorija

Liepājā, Kaņa ostā, Laboratorijas ielā 1, 1937. g. 17. jūnijā, plkst. 12, **iegādās jauktā izsolē**

323 kub. metru dažādus dēļus, 4.500.000 gab. korķus Ø 9 mm x 12,5 mm un 1000 gab. korķus Ø 90 mm x 25 mm.

Piedāvājumi jānodrošina ar 5% no sumas. Mantu sarakstu, tehniskos un izsoles noteikumus izsūta uz pieprasījumiem, kas apmaksāti ar Ls 2,— zīmognodevu. Tuvākas ziņas sniedz Artilerijas laboratorijas saimniecības daļa. 2 7591

Valsts Svētcieņa zirgu audzētava

1937. g. 7. jūnijā, plkst. 10, audzētavas kantori **izdos izsolē**

strādnieku dzīvojamās mājas pusbūves darbus.

Tuvākas ziņas pa tālr. Lidumi 2. 7978

Latvijas universitāte izsludina par nederīgu nozaudēto studentes Birutas Kreišmanis 21241. legītimācijas karti. 7632p

Rīgas pilsētas aizgādības valde izsludina par nederīgu nozaudētās šis pils. valdes darba nod. izdotās darba grāmatas: 1) R. № 113524/120868., kas 1932. gada I. VII izdota Hugo Marven., 2) R. № 108746/106263. 1932. g. 29. VI Nadežda Rummjancevs, 3) R. № 90181/104466. 1932. g. 25. VI Teiklai Začs, 4) R. № 180028/173967., ko šī valde 1935. g. 4. VI izdevusi Leonidam - Adolīfam Kreīlim, 5) R. № 182276/183123. 1935. g. 2. VIII Aleksandram Cikunam, 6) R. № 172281/171819., ko soc. apg. nod. 1934. g. 16. XI izdevusi Varyarai Palmanis, dz. Veseļovs, 7) 87. grāmatīgu, ko Zemītes pag. valde 1932. g. 9. V izdevusi Jānim Razgalim, 8) 12966/416. gr., ko Silenes pag. valde 1934. g. 26. V izdev. Adrianam Kirilovam, 10) L. № 18398/6498., ko Daugavpils pils. valde 1932. g. 15. VI izdev. Klavdijai Pudenko, dz. Jakovļevs, 10) 320. grām., ko Abeļu pag. valde 1933. g. 5. V izdev. Olgai Vasiļjevs, 11) 12050. gr., ko Liepājas pils. valde 1932. g. 6. VII izdevusi Keījai Blumenšals. 7637p

Rīgas pref. 6. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto 153. karaklausības apliecinību, ko 3. Jelgavas kājn. pulka kom. 1936. g. 9. janvārī izdevusi Afanasijam Grišenkovam, dz. 900. gr. 7752p

Rīgas pref. 8. iec. priekšn. izsludina par nederīgu vieglā ormaņa 188. brankšanas atļauju, ko šī iec. priekšn. 1937. gada 1. martā izdevusi Kristānam Jākobsonam. 7633p

11. Tukuma aizsargu pulka komand. izsludina par nederīgu Irlavas nodaļas aizsargiem: 1) Mārtiņam - Ludvigam Lidačkam 1925. g. 8. VI un 2) Kristānam Zvanītājam 1926. g. 25. XI izdotās aizsargu dienesta 51. un 604. apliecinības. 7732

Rīgas apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina par nederīgām Latvijas iekšzemes pasēs: 1) nozagto ser. J Z № 05532/2331., ko 1928. g. 14. aprīlī Asunes pag. valde izdevusi Jānim Grizānam un 2) nozaudēto ser. B K 023177/211126., ko Rīgas prefekt. 1929. g. 21. jūnijā izdevusi Kristāpam Masulin. 7335p

Rīgas Jūrmalas pils. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatīgu V 77126. 3120., ko šī pils. valde 1932. g. 4. jūlijā izdevusi Michailam Petroviam. 7943p

Aizputes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatīgu K 04990/199., ko Kaļētu pag. valde izdevusi Arvidam - Ernestam Pakulim. 7941p

Bērziņš pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatīgu Z 19459/79., ko šī pag. valde 1932. g. izdevusi Lucijai Znotiņš. 7491p

Birzgaļi pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ser. N Z № 010614/614., ko šī pag. valde 1927. g. 2. dec. izdevusi Jēkabam Milgrāvim un 2) V 10121/51., ko Trapenes pag. valde 1932. gada 15. jūlijā izdevusi Vandai - Olgai Meres, un 3) 71010/635., ko Dobeles pils. valde 1935. gada 21. jūnijā izdevusi Semenam Jermolovičam. 7344p

Jelgavas telefona kantoris izsludina par nederīgām nozaudētās radiofona abonementa atļaujas, kas izdotas: 1) 1434. — Zānuļiem Zānuļiem Jelgavā, Katolu ielā 21, 15. dz. un 2) 492/4785. Fricim Gerkenam-Bergmanim, dzīv. Jelgavā, Bumbieru ceļā 7. R 1404. 7828

Jēkabpils apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto Lietuvas iekšz. pasi ser. № 732360 № 248., ko Panemunas pag. valde 1924. gada 6. sept. izdevusi Solomijai Vincis. m. Margievičitei. 7735p

Jaunlatgales apr. polic. 4. iec. priekšn. izsludina par nozaudētiem motocikli braukšanas 3427/1202 II apliecinību un motocikl. 3427. numuru, ko Franciskam Bečam izdevusi šī apr. priekšn. 1936. g. 30. aprīlī. 7733p

Kapīņu pag. valde izsludina par nederīgām šis pag. valdes izdotās Latvijas iekšzemes pasēs: 1) ser. J Z 017065/6063., kas 1928. g. 11. jūnijā izdota Pāvīlam Kuzminam un 2) ser. K J 005875/8670., kas 1932. g. 8. nov. izdota Līnījam Pavlovs, 3) 4214. zirga pasi, kas 1935. g. 25. jūnijā izdota Pāvīlam Kuzminam un darba grāmatīgas: 4) 1103. gr., kas 1934. g. 19. janvārī izdota Pāvīlam Kuzminam; 5) 2189., kas 1936. g. izdota Saionam Lukjanovam; 6) 242. gr., kas 1933. g. 20. janvārī izdota Fomam Saīlovam; 7) 2071. gr., kas 1935. g. 29. nov. izdota Jemeljanam Saīlovam; 8) 552. gr., kas 1933. g. izdota Vaclavam Zapereckim un 9) Latv. iekšz. pasi ser. N T 019722/1122., ko Allažu pag. valde 1928. g. 19. jūnijā izdevusi Isajam Vasiļjevam.

Mazsalacas pils. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 229. darba grāmatīgu, ko Liezeres pag. valde 1932. g. 30. jūnijā izdevusi Zuzanai Blaks.

Nicas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 356. labības grāmatīgu, ko šī pagasta valde 1936. g. izdevusi Jānim Pankokam. 7497p

Preiļu pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās šis pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi J P 016975/1175., kas 1927. gada 10. dec. izdota Francim Rožānam un darba grāmatīgas: 2) L 13898/168., kas 1933. gada 10. martā izdota Gardejam Stepanovam un 3) L 54164/431., kas 1934. g. 19. febr. izdota Vikulam Nikolajevam. 7211p

Ropažu pag. valde izsludina par nederīgām Latv. iekšz. pasēs: 1) N P 017143., ko šī pag. valde 1927. g. 24. nov. izdevusi Jānim Ozolam un 2) ser. N T 016575., ko Rembates pag. valde 1927. g. 2. decembri izdevusi Mīdai Klīders, un 359. darba grāmatīgu, ko 1932. g. Līvberzes pag. valde izdevusi Nikolajam Bekerm, un 4) atsauc. „Vald. Vēstn.“ š. g. 66. num. ievietoto sludinājumu par Minnas Kalniņš iekšz. pasēs ser. NT 015811/1611 nozaudēšanu, jo pase atbilstu un skaitās derīga.

Maksātspējīgās parādnieces Agneses Hansmanis konkursa valde uzaicina kreditorus uz KREDITORU SAPULCI š. g. 15. jūnijā, plkst. 18, Rīgas apgabaltiesā.

Dienas kārtība:

- 1) Konkursa valdes ziņojums;
- 2) miera izlīguma priekšlikums;
- 3) pēdējā kreditoru sapulces lēmuma par A. Hansmanis apcietināšanu revidēšana;
- 4) dažādi jautājumi. 7973r

Konkursa valde.

Maksātspējīgās parādnieces mir. Oto Bērtiņa-Bērtiņa mantojuma masas konkursa masas zvērīnātais aizgādājs zvēr. advokats Arseniļš Sina uzaicina visus mir. Oto Bērtiņa - Bērtiņa kreditorus ierasties uz

KREDITORU SAPULCI š. g. 10. jūnijā, plkst. 19, Rīgā, Zigr. Meierovica bulvari 8, 7. dz.

Dienas kārtība:

- 1) Zvērināta aizgādņa ziņojums;
- 2) zvērīnāta aizgādņa atalgojums;
- 3) konkursa valdes vēlēšana;
- 4) dažādi jautājumi. 7963r

Zvēr. adv. A. Sīna.

Akc. sab. „Nordeķu tekstilfabrikatūra“ zem administrācijas ziņo, ka

kreditoru sapulce

notiks 1937. gada 18. jūnijā,

88. 1936. g. 14. decembrī. Jēkaba Kārklīva sūdzība par Tautas labklājības ministrijas lēmumu pensijas lieta. (L. № 266.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kalacs; referē senators F. Vesmanis; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu un ievērojot: ka saskaņā ar Lik. par pensijām I d. 88. p., persona, kurai tiesība uz vairākām pensijām no valsts vai valsts uzņēmumiem vai pašvaldību iestādēm, var saņemt tikai vienu pensiju pēc paša izvēles; ka šajā gadījumā Tautas labklājības ministrija, pamatojoties uz Lik. par pensijām I d. 1., 7., 47. un 50. p. noteikumiem, ar savu 1933. g. 29. marta lēmumu piešķīrusi Jēkabam Kārklīvam par pensijas izdienā ieskaitītiem 13 gadiem pensiju 36% apmērā no augstākās 2 gadu laikā saņemtās caurmēra algas — Ls 123,50 mēnesī, t. i. Ls 44,46 mēnesī, skaitot no 1933. g. 28. februāra — dienas, līdz kurai izmaksāta alga; ka pēc tam 1935. g. oktobrī Tautas labklājības ministrija konstatējusi, ka Jēkabam Kārklīvam uz Likuma par apdrošināšanu nelaiemes un arodu slimību gadījumos pamata piešķirta pensija Ls 7,20 mēnesī, skaitot no 1930. g. 26. oktobra, kādu pensiju viņš arī saņem; ka ievērojot, ka Lik. par pensijām 88. p. neatļauj saņemt no valsts divas pensijas, Tautas labklājības ministrija pārtraukusi J. Kārklīvam sākot ar 1935. g. 1. oktobri tās pensijas izmaksu, kurā piešķirta uz Lik. par pensijām noteikumiem, pazīnojot sūdzētājam ar pensiju nodaļas 1935. g. 18. oktobra rakstu № P. 11788, ka viņam jāatmaksā nelikumīgi saņemtie Ls 1.379,85 pensiju fondā; ka šāda Tautas labklājības ministrijas rīcība atzīstama par nepareizu, jo ministrija nerēķinājosies ar sūdzētāja vēlēšanos, pārtraukusi izdienas pensijas izmaksu, pārkāpjot tādā kārtā Lik. par pensijām 88. p. noteikumu, kurš izvēles tiesības piešķir sūdzētājam; ka minētos apstākļos Tautas labklājības ministrijas lēmums, kurš pazījots sūdzētājam ar pensiju nodaļas 1935. g. 18. oktobra rakstu № P. 11788, ar kuru sūdzētājam atņemtas izvēles tiesības, kā runājošs prefin augšā min. lik. noteikumiem, nav atstājams spēkā. — nolēmi: Tautas labklājības ministrijas lēmumu atcelt un uzdot viņai taisīt jaunu lēmumu šai lietā.

89. 1936. g. 14. decembrī. Pēteris Jansona sūdzība par Zemkopības ministrijas lēmumu Ls 186,97 samaksas lietā. (L. 331.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kalacs; referē senators K. Ducmanis; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senats atrod:

1924. g. 31. augustā kāda grupa Valkas apr. Plāņu pagasta zemes īpašnieku, kuru pļavas atrodas Plāņu Valguma purvā, to skaitā arī toreizējais Pietu māju īpašnieks Pēteris Knape, apvienojās savā starpā, lai nosusinātu minēto Valguma purvu. Šajā nolūkā viņi 1925. g. 21. jūnijā noslēdza savā starpā līgumu attiecībā uz nosusināšanas darbiem (novadu grāvju rakšanu) un tā radīto ierīču kārtībā turēšanu. Izraktos novadu grāvjus attiecīga komisija pieņēma 1925. g. 14. oktobrī. Šo pasākumu līguma dalībnieki finansēja pa daļai ar saviem līdzekļiem — tai starpā aizņemtiem — pa daļai ar neatmaksājamiem valsts pabalstiem no Zemkopības ministrijas, kādi paredzēti 4. p. piezīmē Noteikumos par valsts pabalstiem meliorācijai (1925. g. Lkr. 92). Tas notika laikā, kad vēl nebija likuma par meliorācijas sabiedrībām, ko izdeva 1925. gada 29. oktobrī (1925. g. Lkr. 191). Galvenais ierosinātais un darbu vadītājs šajā 1924./25. g. pasākumā bij virsminētais Pēteris Knape, toreizējais Pietu māju īpašnieks. Viņa māju 1926. g. 28. oktobrī pārdeva publiskā izsolē, kur to nopirka Irma Eglits. Pēdējā savukārt 1930. g. 4. februārī ar pirkšanas-pārdošanas līgumu pārdeva minētās Pietu mājas Pēterim Jansonam, kurš, kā tas redzams aktī no zemes grāmatu izraksta, apstiprināts īpašnieka tiesībās ar 1930. g. 15. martā izdarītu koroģorāciju Cēsu-Valkas zemes grāmatās, reģ. 696. num.

Kā redzams no akta, ne Irma Eglits, ne Pēteris Jansons pie pirkšanas nav uzņēmušies agrākā īpašnieka P. Knapes saistības attiecoties uz pēdējā dalības maksām 1924./25. g. meliorācijas darbos Valguma purvā. Kad 1929. g. Pietu māju bijušais īpašnieks Pēteris Knape tika izsludināts par maksātnespējīgu parādnieku (1929. g. „Vald. Vēstn.” 35. num.) un saskaņā ar Civ. proc. nolik. noteikumiem, visas pret P. Knapi vērstas prasības noteiktā termiņā bij pieteicamas Rīgas apgabaltiesai, augš-

minētā 1924./25. g. meliorācijas pasākuma dalībnieki nekādu dalības maksu vai citu prasību pret Pietu māju bijušo īpašnieku un savu bijušo līdzbiedru Pēteri Knapi netika pieteikuši. Turpretim tādu prasību, Ls 186,97, 1935. g. 4. februārī pieteica gan pret Pietu mājas otro ieguvēju Pēteri Jansonu Plāņu meliorācijas sabiedrība „Valgums”, un proti, par Plāņu purva 1925. g. raktā novadgrāvja toreizējiem rakšanas izdevumiem, pēc repartīcijas starp toreiz slēgtā privatā līguma dalībniekiem, kuri 1930. gadā bij sadegušies kopā, lai dibinātu 1925. g. 29. oktobra „Noteikumus” (Lkr. 1925. g. 191) paredzēto meliorācijas sabiedrību. Tās statūti apstiprināti 1930. g. 2. aprīlī, bet meliorācijas projekts ar dalībnieku sarakstu no zemkopības ministra apstiprināts 1933. g. 10. janvārī, publicējot par to 1933. g. „Vald. Vēstn.” 42. num. Pielietojot meliorācijas sabiedrību likuma 8. un 20. p. paredzētās spaidu līdzekļu tiesības, Plāņu meliorācijas sabiedrība „Valgums” minētās Ls 186,97 summas piedzišanu no Pietu māju jaunā īpašnieka Jansona virzīja neapstrīdamu publisku prasību piedzišanas kārtībā. Pēteris Jansons sūdzību dēļ šīs agrākā laika prasības vērsšanas pret viņu, Pēteri Jansonu, zemkopības ministrs ar savu 1936. g. 11. janvāra lēmumu noraidīja.

Apstrīdot Plāņu meliorācijas sabiedrības „Valgums” tiesību šo 1924./25. g. meliorācijas darbu dalības naudu Ls 186,97 no viņa prasīt un piedzīt, tagadējais Pietu māju īpašnieks Pēteris Jansons iesniedza sūdzību Senata pret šo zemkopības ministra lēmumu. Sūdzētājs pastāv uz to, ka šī vecā prasība neesot vērsama pret viņu, bet pret to personu — Pietu mājas bijušo īpašnieku Pēteri Knapi — pret kuru tā radusies 1924./25. g. privata meliorācijas pasākumā, kad vēl nebija likuma par meliorācijas sabiedrībām, ne arī pašas meliorācijas sabiedrības „Valgums”, kā šī likuma rāmjos darbojušās organizācijas ar šai pašā likumā paredzētām dažādām tiesībām un tiesību attiecībām. Sūdzētājs atrod, ka viņam nevarot uzrādīt tāda saistību priekšgājēja, no kura uz viņu būtu pārgājušas meliorācijas sabiedrību likuma 5. p. minētās tiesības un pienākumi, kā p. p. kopīgas meliorācijas realnastas, un ka no viņa, kā jaundibinātās meliorācijas sab. „Valgums”

dalībnieka, varot prasīt tikai to, kas izriet no šī sabiedrības pašas laikā veikto darbu izdevumu repartīcijas. Visas agrāko laiku prasības esot kārtojamas pēc vispārīgiem civillikumiem, meklējoties šajā gadījumā no Pēteris Knapes. Ka 1925. g. privatā līguma dalībnieki neesot laikā vērsušies pret P. Knapi, tai starpā pret viņa konkursa masu 1929. g., par to nevarot darīt atbildīgu viņu, Pēteri Jansonu, tāpēc vien, ka viņš vēlāk leguvis īpašumā P. Knapes Pietu māju, turklāt ne no P. Knapes, bet no Irmas Eglīts, un bez kādām tādām realnastām, uz kurām atsaucas 1924./25. gada pasākuma bij. dalībnieku dibinātā meliorācijas sabiedrība „Valgums” un arī Zemkopības ministrija. Sūdzētājs tāpēc lūdz Senatu, atceļt zemkopības ministra š. g. 11. janvāra lēmumu, bet atstāt spēkā Zemkopības ministrijas 1933. g. 10. janvāra lēmumu, ar kuru viņš, tagadējais sūdzētājs, no agrākā laika repartīcijas maksām atsvabināts, un proti šādā formulējumā, kas izteikts Zemkopības ministrijas bijušā Meliorācijas departamenta 1933. g. 10. janvāra rakstā Pietu mājas jaunajam īpašniekam Pēterim Jansonam: „Ja meliorācijas sabiedrība „Valgumi” mēģinās no Jums piedzīt arī pirmreizējos grāvju rakšanas izdevumus, tad Meliorācijas departaments to nepieļaus, t. i. — neapstiprinās piedzišanas sarakstu...” Tie vēlāk tomēr apstiprināti, un tapēc Pēteris Jansons iesniedzis augšminēto sūdzību Senatam.

Savu 1936. g. 11. janvāra lēmumu zemkopības ministrs ir motivējis šādi: „Meliorācijas sabiedrību darbu dalībnieku (biedru) pienākumi ir ar likumu nodibinātas realnastas, kas guļ uz ikvienu meliorācijas sabiedrībā ictilpstošu nekustamu mantu un pāriet uz ikvienu šīs nekustamas mantas jaunieguvēju. Pamats: Likuma par meliorācijas sabiedrībām 5. p. un Civillikumu 1297., 1298., 1299., 1306., 1308. un 3967. (in fine) p.”

Savos š. g. 27. jūlija paskaidrojumos Senatam Zemkopības ministrija, risinot tālāk pievesto 11. janvāra motivejumu, atrod, ka tāda veida privatas grupas meliorācijas mērķiem, kāda bij Plāņu purva nosusināšanai 1924./25. g. uz stavstarpējas vienošanās pamata radītā Plāņu pag. saimnieku grupa, esot „uzskatāmas par organizācijām, kas atvieto meliorācijas sabiedrības”.

Zemkopības ministrija atsaucas pie tam uz 4. p. piezīmi 1925. g. 30. aprīļa „Noteikumos par valsts pabalstiem zemes meliorācijai” (1925. g. Lkr. 92). Šī piezīme pie 4. p. skan šādi: „Izpēmuma gadījumos pabalstus izsniedz lauksaimnieku grupām, ja šo grupu dalībnieki darbu izvešanai un kārtībā uzturēšanai noslēguši savstarpēju līgumu”. Pats 4. pants runā par pabalstu izsniegšanu meliorācijas darbu nolūkā dibinātām „biedrībām un organizācijām”. Pēc Zemkopības ministrijas domām šajā gadījumā Plāņu Valguma purva novadgrāvji, kas rakti 1925. g. ar ieinteresētu lauksaimnieku grupas pasākumu, esot kopīgas meliorācijas ietaises, kas kalpo tiem meliorācijas mērķiem, kādi minēti 1. p. I. punktā 1925. gada 29. oktobra Likumā par meliorācijas sabiedrībām, Viņu kārtībā uzturēšanai 1925. g. darbu dalībniekiem ar tā paša likuma īpašo 31. p. esot dota tiesība apvienoties meliorācijas sabiedrībā minētā likuma nozīmē, un līdz ar to pēdējā esot ieguvusi visas tās tiesības un priekšrocības, kas paredzētas šajā likumā, tai starpā 5. pantā minētās, kuras piesauc augstāk citētie zemkopības ministra š. g. 11. janvāra lēmuma motīvi. Jaundibinātā sabiedrība esot pārņēmusi visus 1924./25. g. meliorācijas grupas, kā „savas priekšgājējas”, aktīvus un pasīvus, tai starpā Ls 186.97 prasību pret to personu, kam dotā brīdī pieder īpašumā Plāņu pag. Pietu mājas, t. i. pret Pēteri Jansonu. Apstrīdot attiecīgos sūdzētāja aizrādījumus, Zemkopības ministrija atrod, ka 1925. g. 29. oktobra Likumam par meliorācijas sabiedrībām esot atpakaļejošs speks tiktāl, ciktāl ir runa par tām meliorācijas sabiedrībām, kas dibinātas šī likuma 31. pantā minētiem mērķiem. — un tāda taisni esot Plāņu meliorācijas sabiedrība „Valgums”. Tādā nozīmē arī esot piemērots šis likums attiecībā pret sūdzētāju Pēteri Jansonu.

Šajā 1936. g. 27. jūlija paskaidrojumā Zemkopības ministrija neskar jautājumu par to, kāpēc ministrijas viedoklis, ka tas atspoguļojas augstāk citētā bij. Meliorācijas departamenta 1933. g. 10. marta rakstā Pēterim Jansonam, kopš tam ir grozīts, attiecinot to ar pretēju viedokli. Atbildi uz šo jautājumu sniedz aktī ievietotais Zemkopības ministrijas zemes ierīcības departamenta 1935. g. 7. augusta ziņojums

Nē 4199. zemkopības ministram Pēterim Jansonam lietā, resp. vispār šajā principa jautājumā par kādu tas atzīts minētā ziņojumā, uz kuru ir zemkopības ministra rezolūcija, ka tas piekrit ziņojumā izteiktam viedoklim. Minēta ziņojumā ir sacīts, ka tāds lietas atrisinājums, kāds dots bij. Meliorācijas dep-ta 1933. g. 10. marta rakstā Jansonam, „pēc būtības nav taisnīgs pret meliorācijas sabiedrību, kas ieguldījusi lielus līdzekļus ierīkotās meliorācijas būvē”. Tāds atrisinājums esot pretrunā ar 1925. g. 29. oktobra Noteikumiem par meliorācijas sabiedrībām.

Kā no akta redzams, zemkopības ministra 1933. g. 10. janvāra lēmums, kas izsludināts „Valdības Vēstnesī” 1933. gada 42. num., par Valkas apr. Plāņu meliorācijas sabiedrības „Valgums” galveno novadgrāvju projekta apstiprināšanu, pamat. uz 28. un 33. p. 1925. g. 29. oktobra Noteikumos par meliorācijas sabiedrībām un uz Meliorācijas dep-ta atzinumu, savā lemošajā daļā skan šādi: „(nolēma) apstiprināt (minēto) projektu, uzliekot par pienākumu visiem apstiprinātā dalībnieku sarakstā minētiem nekustamas mantas īpašniekiem, lietotājiem vai viņu tiesību ņēmējiem iestāties Plāņu pag. Plāņu meliorācijas sab. „Valgumi” par biedriem un piedalīties izrakto novadgrāvju kārtībā uzturēšanā un saistīta izdevumu kārtēšanā”.

Apspiežot šo lietu ievērojams sēkojšais:

Strīdus, kurš šajā lietā pastāv, ir īsumā novedams uz jautājumu, vai sūdzētājam, Plāņu pag. Pietu māju tagadējam īpašniekam P. Jansonam ir vai nav uzrādāms tas priekšgājējs reālastu nozīmē, par kuru runa Civillikumu 1306. p., nosakot: „Par reālastas parādiem atbild nekustamais īpašums, un tādēļ katram tā jaunam īpašniekam jānomaksā šie sava priekšgājēja parādi” — priekšgājējs, kādu prezumē arī 1925. g. 29. oktobra „Noteikumu” 5. p., nosakot: „nekustamai mantai pārejot citu īpašnieku rokās (meliorācijas) sabiedrības biedru tiesības un pienākumi pāriet uz jauniem īpašniekiem”. Ja tāda priekšgājēja nav, tad izšķirams pēc personālām saistībām, ciktāl nav zemes grāmatās piesaistījuma pie nekustamas mantas.

Tāds priekšgājējs šajā gadījumā būtu, ja pastāvošie likumi vai meliorācijas sab.

„Valgums” statuti dotu pamatu Zemkopības ministrijas tezei, ka Plāņu pag. lauksaimnieku 1924./25. g. līgumiskā apvienība savu biedru tiesību un pienākumu ziņā pielīdzināma ar 1925. g. 29. oktobra „Noteikumiem” normētām meliorācijas savienībām, speciāli pēc „Noteikumu” 31. panta un tā paša gada 30. aprīļa valsts pabalstu noteikumu 4. p. piezīmes. Bet šie noteikumi nedod pamata šādai pielīdzināšanai un par tādu arī — ne tieši, ne netieši — nemaz nerunā. Pirmais (Not. 31. p.) vienkārši paredz apstākļus un mērķus, kad „var dibināt meliorācijas sabiedrību uz šajā likumā noteiktiem pamatiem”, neskarot agrāko apvienību saistību vai nastu sukcesijas. Turpat 5. p. nozīmē reālnastas tikai to meliorācijas sabiedrību robežās un režīmā, kādas uz šī likuma pamata nodibina: atkal it nemaz neskarot jautājuma par saistību vai nastu sukcesiju pēc agrāk bijušām apvienībām ar meliorācijas mērķiem. Acimredzot, šis likums tā tad ir atstājis šo jautājumu kārtošānu uz vispārīgo civillikumu pamata. Tāpat arī 1925. g. 30. aprīļa (Lkr. 1925. g. 92) Noteikumos par valsts pabalstiem zemes meliorācijas 4. p. piezīme tikai piešķir tiesību uz valsts pabalstiem arī tāda tipa apvienībām (kā Plāņu pag. lauksaimnieku 1924./25. g. apvienība), kas nav „biedrības un organizācijas” 4. p. nozīmē, un ne ar ko neskar jautājuma par šādu apvienību saistību vai nastu sukcesiju, kas nemaz arī nebija šo „Noteikumu” nolūku lokā: tie normē valsts pabalstus. To ievērojot, Zemkopības ministrijas paplašinātam iztulkojumam trūkst likumīga pamata. Tāpat arī — ņemot vērā, ka meliorācijas sabiedrībām ar 1925. g. 29. oktobra „Noteikumiem” piešķirtas tālu ejošas privilēģijas, kādu citām sabiedrībām vispārīgi nav — šaubu gadījumā būtu jāvadās no Civillikumu ievada XIX. p., kurš aizliedz iztulkot privilēģijas un atvieglojumus paplašinātā nozīmē. Saistību vai nastu sukcesija sūdzētājam par nastu būtu gan nodibināta līgumiskā un publiskā kārtībā, ja par to būtu īpašs noteikums Plāņu meliorācijas sabiedrības „Valgumi” 1930. gada 2. aprīlī no zemkopības ministra apstiprinātos statutos, kas tomēr nav noticis.

Jau aiz šiem apsvērumiem vien ir atzīstams, ka piekritot gan ieskatam, ka meliorācijas sabiedrību biedru iemaksas (Lkr.

1925., g. 191 un 1931. g. II papild., un pārroz.) pielīdzināmas ar likumu nodibinātam reālnastām (Civillik. § 1297., 1298., 1299., 1306., 1308., 3967. in fine), kuras pāriet uz katru jaunu saistītā gruntsgabala ieguvēju neatkarīgi no to ierakstīšanas vai neierakstīšanas zemes grāmatās — tomēr šajā lieta tas attiecināms pēc 1925. gada 29. oktobra „Noteikumu” 5. un 19. p., tikai uz to laiku un tiem maksājumiem, kad sūdzētājs Pēteris Jansons skaitās par biedri pēc pieminētiem „Noteikumiem” nodibinātā Plāņu meliorācijas sabiedrībā „Valgums”. Turpretim, aiz tiem pašiem apsvērumiem, tā nekādi nevar attiecināt uz maksājumiem, kurus agrākais Plāņu pag. Pietu māju īpašnieks Pēteris Knape nebūtu sedzis pēc 1925. g. 21. jūnija līguma ar citiem novadgrāvju rakšana ieinteresētiem Plāņu pag. lauksaimniekiem, un kuŗi kā reālnasta vai vispār saistību nebūtu ierakstīti zemes grāmatās uz Pietu mājām, vai arī, kā saistība, būtu varējuši tikt dzēsti pie Pietu māju pārdošanas publiskā izsolē (Civillikumu 1310. un 1602. p. un Civilproc. nolik. 1307. pants), vai tikt pieteikti 1929. g. konkursā par P. Knapes mantu. Kā no zemes grāmatu uzzīņas akti redzams, tad ierakstījumu tur uz Pietu mājām nav un nav bijis. Pat ja būtu ar 1925. g. 21. jūnija līgumu nodibināta tāda reālnasta uz Pietu mājām — kas, kā no akts redzams, nav noticis — tad vēlāk ieguvējam sūdzētājam P. Jansonam tā būtu saistoša tikai tad, ja tā būtu ierakstīta zemes grāmatās uz saistīto gruntsgabalu (Civillik. 1310. p.)

Neatkarīgi no šiem apsvērumiem, to daļbnieku pusē, kuŗi pārnāca Plāņu meliorācijas sabiedrībā „Valgums” no 1924./25. g. radušās privātas apvienības trūkst arī labas ticības (bona fides) sabiedrības „Valgums” personā tagad pieprasot no P. Jansona Pietu māju bijuša īpašnieka Pēteris Knapes iemaksu parādu Ls 186.97 iepretim 1924./25. g. dibinātai meliorācijas apvienībai. Kad 1925. g. noslēgtā līguma līdzdalībnieki, pēc tam, kad bijušais Pietu māju īpašnieks Pēteris Knape 1929. g. tika izsludināts par maksātnespējīgu parādnieku („Vald. Vēstn.” 1929. g. 35. num.) nepieteica savu prasību apgabaltiesā un tā tad pazaudēja iespēju tās no P. Knapes prasīt un piedzīt. — tad nevar būt labā ticībā, lūkojot atgūt pašu neuzmanības dēļ pazau-

dēto, piesaucot tagad tās privilēģijas, ko meliorācijas sabiedrībām (bet ne 1925. g. privātai apvienībai) piešķir 1925. g. 29. oktobra „Noteikumi“. Tas pats sakāms par attiecīgās iespējas neizlietošanu 1926. g. 28. oktobra publiskā izsolē, kad Pētera Knapes Pietu mājas ieguva īpašumā Irma Eglīte. Tā ir Civillikumu 3296. p. minētā rīcība, „kuŗas kaitīgums un bīstamība nevarēja un nedrīkstēja palikt viņiem nežināmi“ (rupja neuzmanība), bet vislabākā gadījumā Civillik. 3298. p. minētais „rūpības un čakluma trūkums, kāda vispār vajadzīga krietnam un rūpīgam saimniekam“. Tādos apstākļos šis neuzmanības seku izlabošana privilēģētā prasību apmierināšanas ceļā ir arī pretrunā ar Civillik. 3734. pantu, kuŗš aizliedz „netaisni iedzīvoties otram par ļaunu vai uz tā rēķina“.

1925. g. 29. oktobra „Noteikumi par meliorācijas sabiedrībām“ piešķir ievērojamas privilēģijas un īpaši 20. pantā minētos spaidu līdzekļus dalības naudu piedzišanā tikai tām meliorācijas sabiedrībām, kas dibinātas saskaņā ar šiem „Noteikumiem“, un tikai attiecoties uz šādu sabiedrību darbības laiku un tā robežās radušamies nastām un saistībām, nosakot šo „Noteikumu“ 2. pantā: „Meliorācijas sabiedrības stāv valsts uzraudzībā; uzraudzība piekrit Zemkopības ministrijai un attiecināma uz sabiedrības pasākumu lietderību, to pareizu izvešanu un uzturēšanu, kā arī uz likuma un statutu pareizu izpildīšanu“. Turpretim 1925. g. 30. aprīļa (Lkr. 1925. g. 92) Noteikumos par valsts pabalstiem zemes meliorācijai, no kuŗu 4. p. piezīmes Zemkopības ministrija grib atvasināt Plāņu pag. lauksaimnieku 1925. g. privātās apvienības piedziņāšanu meliorācijas sabiedrībām 1925. gada 29. oktobra „Noteikumu“ nozīmē, — šādas valsts uzraudzības neatrodam, un speciāli neatrodam nekāda aizrādījuma par valsts uzraudzību par izsniegto meliorācijas pabalstu izlietošanu. Dabīgi, ka šie 1925. g. 30. aprīļa „Noteikumi“ nepiešķir nekādu tādu privilēģiju, kā tā paša gada 29. oktobra „Noteikumi par meliorācijas sabiedrībām“.

Ar augstāk pievestiem apsvērumiem krit zemkopības ministra 1936. g. 11. janvāra lēmuma motivos ietvertais Plāņu pag. lauksaimnieku 1925. g. apvienības piedziņājums realnastu ziņā meliorācijas sabiedri-

bām 1925. g. 29. oktobra „Noteikumu“ nozīmē. Bez tam uz sūdzētāju Pēteri Jansonu nav attiecināmas iemaksas par pirmreizējo novadgrāvju rakšanu (1925. g.) arī vēl tāpēc, ka viņu un visus citus Plāņu meliorācijas sabiedrības „Valgums“ biedrus saista tikai tas, uz ko zemkopības ministris ar savu 1933. g. 10. janvāra lēmumu („Vald. Vēstn.“ 1933. gada 42. num.) šo sabiedrību, resp. tās meliorācijas projektu ir apstiprinājis: „... piedalīties izrakto novadgrāvju kārtībā uzturēšanā un saistīto izdevumu kārtīšanā“. Ir skaidrs, ka piedalīšanās agrāk (1925. g.) izrakto novadgrāvju rakšanas izdevumu repartīcijā šie ir izslēgti. Ar šis zemkopības ministra lēmuma teksts atspēko Zemkopības ministrijas atsaukšanos uz 31. p. 1925. g. 29. oktobra „Noteikumos“, it ka tas, sakarā ar 1925. g. 30. aprīļa „Noteikumu“ 4. p. piezīmi tieši būtu likts šajā likumā ar nolūku, lai viņā paredzētai kārtībai un meliorācijas sabiedrību privilēģijām piesaistītu visu to, ko darijušas un uz ko saistījušās agrāk nodibinātās apvienības ar meliorācijas mērķiem. Aiz šiem pašiem motīviem un arī tāpēc, ka attiecīgos agrākos Senata spriedumos ir vizētas gluži citāda rakstura lietas un sūdzības, tai starpā bez kādas saistītā gruntsgabala īpašnieku maiņas — ir nepareiza Zemkopības ministrijas atsaukšanās šajā lietā uz Senata Administratīvā departamenta 1935. g. spriedumiem № 742. un 499. Līzes Stērste u. c. sūdzības lietās par piedalīšanos Krimūnu meliorācijas sabiedrības „Avotiņu“ novadgrāvju rakšanas darbos.

Aiz visiem šiem apstākļiem un apsvērumiem Senats atrod, ka zemkopības ministram nebij likumīga pamata novērsties no tās pašas ministrijas 1933. g. 10. marta rakstā № 328/V pieņemtā viedokļa un, to grozot uz pretējo, apstiprināt Plāņu meliorācijas sabiedrības „Valgums“ piedzišanas sarakstu attiecībā uz Ls 186.97, kā Pētera Knapes vecā iemaksas parāda, uzlikšanu tagadējam Pietu māju īpašniekam Pēterim Jansonam un ka tā tad šī pēdējā sūdzība par zemkopības ministra attiecīgo lēmumu ir dibināta, un tāpēc nolēmij: zemkopības ministra 1936. g. 11. janvāra lēmumu Pētera Jansona lietā atcelt un uzdot viņam taisīt jaunu lēmumu šīnī lietā.

90. 1936. g. 14. decembrī. Volfa Volfsona sūdzība par finansu ministra lēmumu izveidmuitas par atpakaļ uz ārzemēm izvestiem 413 kg sausām nemītām liellopu ādām atmaksas lietā. (L. № 830.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kallacs; referē senators K. Ducmanis; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu. Senats atrod:

1935. g. 25. novembrī Volfa Volfsona ādu fabrikas vajadzībām pienākusi no Kopenhagenas viena partija sausu nemītu liellopu ādu. Pie preces pārbaudes Rīgas muitnīca konstatējusi, ka preces brutto svars ir 12.553 kg, bet muietojamā netto svars — 12.461,5 kg. Daļu no preces — 5669 kg Volfsons nomuitojis un visu precī, kā nomuitoto, tā arī nemuitoto pārvedis un novietojis zem muitas uzraudzības savā privātnoliktavā. 1936. g. 28. janvārī Volfsons iesniedzis Rīgas muitnīcai lūgumu atļaut visu partiju ādu nosūtīt atpakaļ uz ārzemēm Muitas lik. 592. un turpmākos pantos paredzētā kārtībā. Pie preces otrreizējas pārbaudes Rīgas muitnīca atradusi, ka muietojamais netto svars ir pieaudzis par 413 kg, proti — 12.461,5 kg vietā atrasti 12.874,5 kg muietojamā svara (resp. 12.553 kg brutto svara vietā 12.966 kg brutto svara). Ādu izvešanas atļauja Volfsonam dota, tāpat atmaksāts ievadmuitas nodoklis par ievestām nomuitotām ādām, bet no Volfsona pieprasīta izveidmuitas pieaksa par svara starpību 413 kg, kopa ar kancelejas nodokli pavisam Ls 335,50. Muitas departamenta lēmumu Volfsons pārsūdzējis finansu ministriem, kurš ar savu 1936. gada 13. maija rezolūciju Volfsona sūdzību noraidījis, piekritot Muitas departamenta lēmumam šīnī lietā.

Par finansu ministra lēmumu Senatam iesniegtā pārsūdzībā Volfsons aizrāda, ka svara starpība izskaidrojama ar preces īpatnību un laika apstākļiem: sausas ādas pievilkušās mitrumu, caur ko cēlies virssvars 413 kg apmērā, kādu apstākli atzinis arī Rīgas muitnīcas revidents un eksperts. Prece visu laiku atradusies muitas uzraudzībā un ar muitas plombām, kādēļ esot izslēgta jebkāda ricība ar precī. Sausu ādu jutību pret temperatūras maiņu sūdzētājs ilustrē ar to, ka šo ādu brutto svars, tās izsūtīt no Kopenhagenas uz

Rīgu, pēc konosamenta bijis 12.915 kg, bet pienākot Rīgas muitnīcā aiz garā ceļa un karstā laika šis svars nokritis uz 12.553 kg. Tāpat arī šīnī strīdus gadījumā, kur tagad mitruma dēļ konstatēts 413 kg svara pieaugums, citos temperatūras un vietas apstākļos, pēc sūdzētāja ieskata, būtu varēts atrast šo ādu svara samazinājumus. Tāpēc sūdzētājs lūdz atcelt finansu ministra lēmumu šīnī lietā un atbrīvot viņu, sūdzētāju, no izveidmuitas nodokļa samaksas par 413 kg ādu virssvara.

Šo lietu apspriežot ievērojams sekojošais:

No Muitas departamenta akts redzams, ka nepastāv strīdus par to, ka sauso nemīto (sāļito) ādu virssvars 413 kg — apm. 3,3% — „cēlies aiz dabiskiem iemesliem, jo ādas aiz stāvēšanas pievilkušās mitrumu”, kā tas apliecināts Rīgas muitnīcas 1936. g. 14. februāra lēmumā № 209., ar kušu „apstiprināti revidenta Vernera 11. februāra un eksperta Zudīna 11. februāra pārbaudījumi”. Saskaņā ar šo lietpratēju atzinumu ir arī sūdzētāja aizrādījums uz pretējo efektu, aiz karstuma, pārvedot šīs pašas ādas no Kopenhagenas uz Rīgu, kad svars nokritis no konosamentā rīksētiem 12.915 kg uz 12.553 kg pēc Rīgas muitnīcas svēruma. Tādos apstākļos nav ne likumīga, ne loģiska pamata tai izveidmuitas piemaksai (par 413 kg virssvaru), kas apstiprināta ar finansu ministra 1936. g. 13. maija rezolūciju, saskaņā ar Muitas departamenta attiecīgo lēmumu šīnī lietā. Dabas apstākļu ietekme uz pārvadājamām precēm arī visai loģiskā kārtā tiek ņemta vērā zināmos gadījumos pie sauszemes un ūdens transporta un pie attiecīgu pirkšanas-pārdošanas līgumu noreķiniem un izpildīšanas u. t. t. Tāpat dabīgi un no sūdzētāja un muitas iestādēm neatkarīgā veidā radies virssvars nav muitas nodokļa ziņā vērā ņemams šīnī gadījumā. Pretējam ieskatam nav pamatojuma arī Muitas likumā. Finansu ministra atsaukšanās uz Muitas likuma 530. p. šīnī lietā ir bez pamata, jo tur ir normēta fiska neatbildēšana par preču nozušanu, daļas zudumu un bojāšanos 518.—520. p. minētās, pēc 521. p. muitas uzraudzībā stāvošās privatās noliktavās, reizē nosakot, ka tādā gadījumā, neatkarīgi no šo apstākļu cēloņa, muitas nodevu maksā par iztrūkstošām vai bojātām pre-

cēm precu saimnieks tāpat kā par nebojātām precēm. Šīni lietā nav to apstākļu, kas normēti pievestā 530. pantā.

Aiz šiem apstākļiem un apsvērumiem atzīstams, ka finanšu ministra 1936. gada 13. maija lēmumam šīni lietā nav pamata ne lietas apstākļos, ne Muitas likumā, un tāpēc Senats nolēmj: finanšu ministra 1936. g. 13. maija lēmumu Volfa Voljsona lietā atcelt un uzdot viņam taisīt jaunu lēmumu šīni lietā.

91. 1936. g. 14. decembrī. C. H. Ertaka Minnas iestādes pilnvarnieka zv. adv. V. Sticinska sūdzība par Iekšlietu ministra rīkojumu lietā par sūdzētājas nekustamas mantas pārrakstīšanu uz Rīgas pils. vārdu. (L. № 1116.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senators J. Kalacs; referē senators K. Ducmanis, atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu Senats, atrod:

Saskaņā ar likumu par Latvijas amatniecības kameru (1935. g. Lkr. 218) un paziņojumu (1936. g. V. V. № 74) likvidācijas kārtībā izbeidza savu darbību 1936. gada 30. martā Rīgas amatu meistarū biedrība ar nosaukumu „Sv. Jāņa Gildes brālība” līdz ar tās pārvaldes organu „Vecajo sols”. Sakarā ar šīs Rīgas amatu meistarū biedrības likvidāciju, Latvijas amatniecības kamera ar savu 1936. g. 22. maija rakstu paziņo Rīgas pilsētas valdei, ka minētās biedrības „Vecajo sola” izraudzītu locekļu pārvaldīšanā atrodoties iestādījums ar nosaukumu „K. H. Ertaka Minna's - iestādījums” (Carl-Heinrich Ertack's Minna-Stiftung), Elizabetes ielā 75, Rīgā, kurš iestādījums resp. patveršme tagad pārejot Rīgas pilsētas īpašumā, saskaņā ar 1936. g. 7. maija likumu par dažiem ierakstu grozījumiem zemes grāmatās un bez pārvaldes palikušo labdarības iestāžu pabalstīto personu nodošanu pašvaldības apgādībā (1936. gada Lkr. 60). Saziņā ar zemkopības un finanšu ministriem, iekšlietu ministris 1936. gada 5. augustā izdeva Rīgas pilsētas pašvaldībai apliecību № 95698 iesniegšanai Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļai, nosakot šīni apliecībā, ka uz augšminētā 1936. g. 7. maija likuma 2. panta pamata nekustamā manta, kas atrodas Rīgā, gr. 21. № 50, hipot. iec. II ar zemes grāmatu

reģistra № 888, un ierakstīta Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā uz K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma vārda, — pārrakstāma uz Rīgas pilsētas pašvaldības vārda, viņas īpašumā. Uz Rīgas pilsētas lūgumu ar savu 1936. g. 13. augusta lēmumu (žurn. № 3765) Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļas priekšnieks to arī ir izdarījis, nostiprinot Rīgas pilsētas īpašuma tiesības uz augstāk precizēto nekustamo mantu, kuŗa līdz tam bij ierakstīta zemes grāmatās uz K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma vārda.

Par iekšlietu ministra augšminētā 1936. gada 5. augusta apliecībā № 95698, doto rīkojumu par koroborāciju K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma pilnvarnieks zvērināts advokāts Verniers Sticinskis iesniedzis sūdzību Senatā, lūgdams: 1) atcelt ar visām sekām minēto iekšlietu ministra rīkojumu, un 2) nospriest, lai tiktu dzēsts zemes grāmatās attiecībā uz augšminēto nekustamo mantu Rīgā II hipot. iec. ar zemes gr. reģ. № 888, ievestais pants par īpašuma tiesību apstiprināšanu Rīgas pilsētai. Sūdzētāja pilnvarnieks paskaidro, ka K. H. Ertaka Minna's - iestādījums savā laikā dibināts uz Rīgas tirgotāja Kārļa-Heinricha Ertaka testamentā pamata, ar saviem īpašiem statūtiem, saskaņā ar Civillikumu 2348., 2351., 2352. un 2355. p. (nodalījumā „Mūžīgie fideikomisi un legāti vispārnodarīgiem, humanitāriem un labdarīgiem mērķiem), pēc testatora noteikumiem, rīkojoties pie tā diviem testamentā izpildītājiem, kuŗi pašā testamentā bijuši iecelti arī par pirmiem administratoriem. Pēc tam, kad 1887. g. toreizējā Rīgas rāte šos statutus apstiprinājusi (pievienojot statutu koroborācijas grāmatai) pēc Civillik. 2351. p. noteikumiem, minētais iestādījums esot ieguvis patstāvīgas juridiskas personas tiesības, un šie 1887. g. apstiprinātie statuti esot spēkā vēl līdz šai dienai, jo neviens no vēlākā laika likumiem tos neesot atcēlis. Sūdzētāja pilnvarnieks vispār domā, ka uz Civillikumu 2348. un tālākos pantos minētiem iestādījumiem (Stiftungen) neattiecoties Latvijas valsts laikā izdotie likumi par biedrībām un savienībām, jo iestādījums pēc savas juridiskās dabas pilnīgi atšķīroties no biedrībām; iestādījumiem pavīsam neesot tā personalā sastāva (biedru), kas paredzēts 2. p. likumā par

biedrībām (Lkr. 1923. g. 87). Tā kā pēc Civillik. 2355. p. iestādījuma pārvaldība un lietošana jāiekārto un jāuztur cieši pēc nodibinātāja noteikumiem, bet pēc K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma statūtiem divi pirmie administratori uzaicinājuši pārējos divus, lai būtu statūtos noteiktie četri, un turpmāk katra vakanta pārvaldes vieta bijusi jāpapildina kooptācijas ceļā un uz visu ievēlētā administratora mūžu, — tad, pēc sūdzētāja pilnvarnieka domām, uz K. H. Ertaka Minna's - iestādījumu neesot attiecināms 1936. g. 7. maija likuma 2. pants, kurš skar bez pārvaldes palikušu sociālas palīdzības vai labdarības iestādījumu pārvaldības organu agrāko sastādīšanu un ievēlēšanu. Jo K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma administrācijas sastādīšanā vai ievēlēšanā kopš 50 gadiem nesot pēmusi daļību ne likvidētā Sv. Jāņa Gildes brālība — Rīgas amatu meistarību biedrība, ne arī kāda cita biedrība vai organizācija, kas likvidējama resp. likvidēta pēc likumiem par Latvijas tirdz. un rūpniecības kameru un Latvijas amatniecības kameru. Administrācija arvien esot atjaunojusies pati uz paša K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma statūtu pamata. Bez tam 1936. g. 7. maija likumu, kurā normēta bez pārvaldes palikušu sociālas palīdzības un labdarības iestāžu pabalstītu personu nodošana pašvaldības apgādībā, pēc sūdzētāja pilnvarnieka domām nevarot attiecināt uz K. H. Ertaka Minna's - iestādījumu arī tāpēc, ka šim iestādījumam joprojām esot sava likumīga pārvalde, kura sastāvot no locekļiem, kas ievēlēti uz visu mūžu. Tāpēc sūdzētāja pilnvarnieks apstrīd iekšlietu ministru 1936. g. 5. augusta rīkojuma involvēto viedokli, ka attiecoties uz šai lietā apspriežamo iestādījumu ir doti, izpildīti visi 1936. g. 7. maija likuma 2. panta noteikumi, un lūdz minēto iekšlietu ministru rīkojumu atcelt.

Savos paskaidrojumos Senatam pēc augšminētās sūdzības satura iekšlietu ministrs, starp citu, aizrāda, ka bij. Sv. Jāņa Gildes vecājo sola 1923. g. 22. febr. sapulces protokola 9. p. (sk. akti) rāda, ka šī gilde — pretēji sūdzētāja apgalvojumam — ir gan arī pēdējā laika metā piedalījūsē K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma pārvaldes organa sastādīšanā, izdarot attiecīgas vēlēšanas „vecāko sola” sanāksmē. Bet

86

ja arī Sv. Jāņa Gildes vecājo sols nebūtu tieši piedalījies K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma pārvaldes organa sastādīšanā, tad, pēc iekšlietu ministra uzskata, tomēr paliek izpildīti 2. panta noteikumi 1936. g. 7. maija likumā (Lkr. 1936. g. 60), uz kuru atsaucas, no sava viedokļa, sūdzētāja pilnvarnieks. Jo šis 2. pants — turpina iekšlietu ministrs — paredz, ka uz attiecīgu pilsētu vārda pārrakstāma nekustama manta, kas ierakstīta zemes grāmatās uz sociālās palīdzības vai labdarības iestādījumu vārda, ja viņu pārvaldības organus visumā „vai pa daļai sastādījušas” likumos par Latvijas tirdzniecības un rūpniecības vai Latvijas amatniecības kameru (Lkr. 1935. g. 218) minētās likvidējamās biedrības. Likumdevējs vārdu „sastādījušas” nebūt neesot domājis tik šaurā nozīmē, kā tas norādīts sūdzībā. Sv. Jāņa Gildes (Rīgas amatu meistarību biedrības) locekļi, kā tas redzams no K. H. Ertaka Minna's - iestādījuma statūtiem, negrozīgi sastādījuši trīs ceturtdaļas no runā esošā iestādījuma administrācijas, bet pēc šīs biedrības (gildes) likvidācijas šī statutarā sastāvā vairs nevarot būt, un līdz ar to K. H. Ertaka Minna's - iestādījums palicis bez pārvaldes — bez likumīga lēmēja un izpildu organa. Iekšlietu ministrs pie tam atgādina, ka to arī paredzējis likumdevējs, radot 1936. g. 7. maija likuma 2. pantu, ko apstiprinot arī tā paša likuma 3. pants, sevišķi viņa 2. punkts.

Kā trešā persona — iekšlietu ministra pusē — šini lietā, caur savu pilnvarnieku zvērinātu advokatu J. Kuzi, iestājusies Rīgas pilsēta.

Šo lietu apspriežot, ievērojams sekojošais:

Lietas apstākļi un šai lietā pielietojamie likumiskie un statutarie noteikumi (Ertaka Minna's - iestādījuma statūti) apstiprina iekšlietu ministra paskaidrojumos pievestos un augstāk atstāstītos apsvērumus.

No Ertaka Minna's - iestādījuma statutu 4. p. nepārprotami ir redzams, ka trīs ceturtdaļas (trīs no četriem loc.) no šī iestādījuma administrācijas negrozīgi sastādījis no bij. Sv. Jāņa Gildes vecājo sola, bet ceturtajam vienmēr bij jānāk no tirgotāju kārtas (statutu oriģinālā: „Soll bestehen aus ...”, „jāsastāv no ...”). Tas pats statutu 4. p. lieto te vārdu „kooptēt”, te vārdu

„ievēlēt” — vienādā nozīmē. Tāpēc top tiesiski vienlīdzīga (irrelevanta) visa tā sūdzētāja pilnvarnieka argumentācija, ar kuru viņš grib rādīt, ka 1936. g. 7. maijā likuma 2. p. vārdi „sastādījušas vai vēlējušas” neļaujot šo 2. pantu attiecināt uz šīni lietā doto gadījumu: paša Ertaka testaments neatzīst tamlīdzīga subtīla verbalisma, aiz kura pazūd pašas realitātes. Un realitāte šīni lietā ir, ka bez Sv. Jāņa Gildes un tās vecājo sola, pēc testatora Ertaka pēdējās gribas, nevarēja būt un darboties arī K. H. Ertaka Minna's iestādījums, vienalga, vai pieņem, ka aktīvi ievēlēja administratorus gildes vecājo sols (resp. attiecīgā vēlākā „sekcija”), jeb vai pieņem, ka pēdējais tikai apstiprināja resp. saistoši ņēma vērā tam paziņotos, iestādījuma pārvaldes kooptētos resp. ievēlētos pārvaldes locekļus. Kā vienā, tā otrā gadījumā, saskaņā ar Ertaka testamentu, iestādījuma administrācija „sastāvēja no” („bestand aus”) trīs gildes vecājo sola locekļiem un viena Rīgas tirgotāja kā tāda. Ar to pašu ir dots 1936. g. 7. maijā likuma 2. p. jēdziena „sastādīšana” (vai arī — „ievēlēšana”) pielietojums šīni lietā. Ciktāl tomēr viena vai otra tiesību un likuma izpratne nevarētu atrāisties no tiesību dzīvei un realitātem svešā verbalisma šīni jautājumā, tad likstaram pārliecināšu galīgu skaidrību dod testatora Ertaka pēdējās gribas rūpīgais nosacījums viņa iestādījuma statutu 9. (pēdējā) pantā: „Ja Sv. Jāņa Gildes vecājo sols aiz kaut kādiem iemesliem vairs nevarētu realizēt viņam ar šiem statutiem piešķirto iestādes pārraudzības tiesību, tad šai tiesībai jāpāriet uz Rīgas pilsētas pašvaldību”. Ar Sv. Jāņa Gildes resp. Rīgas amatu biedrības likvidāciju ir iestājies šis statutu 9. p. paredzētais gadījums, kurš statutu pants reizē arī nepārprotami rāda, ka pats testators Ertaks nekad nav tā domājis nošķirt savu iestādījumu no Sv. Jāņa Gildes vecājo sola, kā to tagad izsaka sūdzētāja pilnvarnieks savā sūdzības rakstā, no kura izriet vēlēšanās, ka, ja vairs nav Sv. Jāņa Gildes un tās vecājo sola, kas pārrauga, tad lai nepārrauga neviens, t. i. Ertaka testamentam pilnīgi pretējs mērķis. Kad nu pēc Sv. Jāņa Gildes (Rīgas amatu biedrības) likvidācijas uz 1936. g. 7. maijā likuma 2. p. pamata (Lkr. 1936. g. 60), rūpējoties par

socialās apgadības un labdarības iestādījumu vispārderīgiem mērķiem, Ertaka Minna's - iestādījums ir pārņemts Rīgas pilsētas ipašumā, neskarot Ertaka testamentā norikoto vispārderīgo mērķu piepildīšanu, tad no šo vispārderīgo mērķu viedokļa nekas nav pēc būtības grozījies, un reizē ir arī piepildīta iestādījuma statutu 9. p. izsacītā testatora griba par nepieciešamo uzraudzību.

Tādā kārtā pārsūdzētais iekšlietu ministra norikojums atzīstams par saskaņošu ar pielietojamiem likumiem — tai starpā arī ar tiem Civillikumu pantiem, kurus pieved sūdzētāja pilnvarnieks — un ar Ertaka Minna's iestādījuma statutiem, gluži neatkarīgi no tā, vai Sv. Jāņa Gildes vecājo sola praksē notika iestādījuma pārvaldes locekļu aktīva ievēlēšana, jeb vai tikai apstiprināšana resp. saistoša vērā ņemšana pēc iesniegtiem paziņojumiem. Tāpēc sūdzētāja pilnvarnieka argumentiem šīni jautājumā un lietā nav tiesiskas relevances. Faktiski tomēr ir tā, ka tie izraksti no bij. Sv. Jāņa Gildes vecājo sola sanāksmju protokoliem, kuŗi šo jautājumu skar un aktī ir iesniegti, visi rāda pretējo ainu, nekā tā, kas konstruēta sūdzībā: proti, ka vecājo sols pats ir ievēlējis šī iestādījuma pārvaldes locekļus, pie tam ne uz visu mūžu, bet uz zināmu laiku (uz trim gadiem).

Sūdzētāja pilnvarnieka aizradījums, ka Erraka Minna's - iestādījuma statuti vēl ir spēkā līdz šai dienai, ir bez objekta, jo šī apstākļa neviens nav apstrīdējis. Viņi ir spēkā ar tām pārgrozībām, kādas paredz pašu šo statutu 9. panta suspensīvais noteikums (resp. noteikums sub modo), kurš precizēts, līdz ar šī noteikuma resp. modus'a iestāšanās sekām, šē augstāk, pie kā klāt pieder tālākas sekas nākamībā, kad statutu 9. pantā minēto uzraudzību un savas citas tiesības un pienākumus šīni lietā veiks Rīgas pilsēta.

Bez objekta un šai lietā irrelevanti ir arī sūdzētāja pilnvarnieka aizradījumi jautājumā par to, vai uz Civillikumu 2348. un tālākos pantos minētiem iestādījumiem (Stiftungen, fondations) attiecas vai neattiecas Latvijas valsts laikā izdotie likumi par biedrībām un savienībām, jo 1936. g. 7. maijā likuma 2. panta pielietošanas mērķa nav zemes grāmatās ierakstīto tie-

sibu titularos (iestādījumos), bet „likvidējamās (resp. likvidētās) biedrības un organizācijās“, kāda arī bij likvidētā Sv. Jāņa Gilde resp. Rīgas amatu biedrība, ar kuras eksistenci bija nešķīrāmi saistīts Ertaka Minna's - iestādījums.

Aiz visiem šiem apstākļiem un apsvērumiem Senats nolēma: sūdzību atstāt bez ievēribas.

92. 1936. g. 14. decembrī. Pētera Jakoviča sūdzība par Galvenās tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komisijas lēmumu 1935. g. papildu kārtā uzliktā procentuālā peļņas nodokļa Ls 2464,64 un soda Ls 250,— lietā. (L. № 1234.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kallacs; referē senators K. Puriņš; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senats atrod:

Sūdzētājs Pēteris Jakovičs Rīgas III iec. nodokļu inspektoram 1935. g. 30. martā iesniegtā paziņojumā starp citu norādījis, ka viņš veikala grāmatas neved un tādas nodokļu inspektoram nav arī uzrādījis, kādēļ Rīgas II iec. tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komisija, ievērojot, ka Jakovičs sava uzņēmuma apgrozījumu un peļņu, ne ar ko nav pierādījis, uzņēmuma 1934. g. apgrozījumu noteikusi Nod. nolik. 308. p. kārtībā Ls 110.000, apmērā, sadalot to tirdzniecībā vairumā Ls 60.000,— un tirdzniecībā mazumā Ls 50.000,—, bet peļņas aprēķināšanai piemērojusi Galvenās tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komisijas apstiprinātos peļņas procentus 8 un 12. Caurskatot iebildumu, iecirkņu komisija samazinājusi mazuma tirdzniecības apgrozījumu no Ls 50.000,— uz Ls 40.000,—, Pret šo lēmumu iesniegto pārsūdzību Galvenā komisija noraidījusi. Pēc tam iec. komisija, pamatojoties uz Nodokļu departamentam iesniegtiem Eduarda Neibuta 1935. gada 9. un 19. decembra ziņojumiem un pievienoto „kases ieņēmumu grāmatu“, konstatējusi lielāku Jakoviča uzņēmuma apgrozījumu, nekā tas noteikts iec. komisijā pie iebilduma caurskatišanas, kādēļ tā, saskaņā ar Nod. nolik. 315. p., aplikusi P. Jakoviča uzņēmumu ar procentuālo peļņas nodokli Ls 2464,64 par 1935. g. papildu kārtā, noteicot uzņēmuma kopējo apgrozījumu uz Ls 251.700,— (vairumā

Ls 130.000,— un mazumā Ls 121.700,—), bet par nepareiza apgrozījuma uzrādīšanu sodījusi Jakoviču uz Nod. nolik. 351. p. pamata ar Ls 500,—, jo pats maksātājs iesniegtā paziņojumā sava uzņēmuma apgrozījumu uzrādījis tikai Ls 80.000,—, turpretim pēc P. Jakoviča kases grāmatas tas bijis Ls 251.640,57. Nodokļu nolik. paredzēto grāmatu caurskatišanas protokolu komisija nav sastādījusi un nav pieaicinājusi pie grāmatu caurskatišanas arī uzņēmuma īpašnieku sūdzētāju Jakoviču, bet 1935. g. 16. decembrī to nopratinājusi, pie kam sūdzētājs paskaidrojis, ka no Eduarda Neibuta iesniegtā grāmata piederot viņam un esot preču un kases kontroles grāmata. Pēc minētās grāmatas veikala preču apgrozījumu nevarot noteikt. Iesniegtā pārsūdzībā Galvenai komisijai Jakovičs paskaidrojis, ka lietā esošā grāmata neesot veikala kases grāmata, grāmatvedībā pieņemtā nozīmē, tā pirms nokļūšanas Nodokļu departamenta rīcībā vairāk kā 8 mēnešus atradusies grāmatas piesavinātāja E. Neibuta rīcībā un sūdzētāja kontrolei neesot bijusi pieejama. Grāmata pats neesot vedis, ne arī pārbaudījis. Lūdz Galveno komisiju uzaicināt tirdzniecības - rūpniecības kameras lietpratējus - grāmatvežus slēdziena došanai par to, ciklāl šī grāmata atbilst visprimitīvākiem grāmatvedības principiem un vai ir iespējams pēc šīs grāmatas uzstādīt veikala bilanci, — pēc kam iec. komisijas lēmumu atcelt un viņu no uzliktā papildu nodokļa un soda atsvabināt.

Galvenā komisija uzlikto sodu samazinājusi uz Ls 250,—, bet pārcēja daļā pārsūdzību noraidījusi. Senatam iesniegtā pārsūdzībā Jakovičs aizrāda, ka Galvenā komisija, nepārbaudot pienācīgi visus pierādījumus, viņa iebildumus un paskaidrojumus, pārkāpusi Nod. nolik. 309. un 351. p. Lūdz Galvenās komisijas lēmumu atcelt. Pētera Jakoviča sūdzība pelna ievēribu. Saskaņā ar Nod. nolik. 304. p., maksātāju iesniegtos paziņojumus, pirms to caurskatišanas apr. resp. iec. nodokļa komisijā, pārbauda nodokļu inspektori, ievācot nepieciešamās ziņas, kā personīgi, tā arī caur saviem palīgiem un ierēdņiem, tirdzniecības deputātiem un to atvietotājiem, pieprasot ziņas tieši no maksātājiem, apskatot uzņēmumus uz vietas un taisot ar uz-

nājsi maksājamo muitas nodokli pēc ievadmuitas tarifa minimalām likmēm. Pēc minētās preces izlaišanas no muitas pārziņas. Liepājas muitniecas priekšnieks atradis, ka par šim bij. Krievijas kara kuģa vraka daļām muitas nodoklis maksājams pēc maksimalām likmēm, kādēļ, atsaucoties uz Muitas lik. 514. p., 1936. g. 30. septembrī nolēmis iekasēt muitas nodokļa, un sakarā ar to arī kancelejas nodokļa starpību Ls 1495.70 apmērā no preču rikotaļa — atklātās sabiedrības „S. Michelsons”.

Par šo Liepājas muitniecas priekšnieka lēmumu Muitas lietu padomei iesniegtā pārsūdzībā minētā firma paskaidrojusi, ka saskaņā ar Muitas tarifu vispār. noteik. 4. p. nomuitotai precei šinī gadījumā vajadzējis piemērot tarifa minimalās likmes, jo šī prece esot uzskatāma par S. P. R. S. ražojumu, ar kuru valsti Latvija ir noslēgusi tirdzniecības līgumu.

Muitas lietu padome, caurlūkojot lietu, atradusi, ka bij. Krievijas kara kuģa „Gromoboi” nojaukšanas darbi bijuši atļauti uz speciala priekšraksta pamata, ar noteikumu, ka par iegūtiem materiāliem, ievēdot tos vietējā tirgū, maksājams muitas nodoklis pēc maksimalām likmēm, kā arī pārējie nodokļi (Muitas depart. 1934. g. 10. jūlija priekšraksts T. IV/32). Tāpēc Muitas lietu padome Liepājas muitniecas priekšnieka lēmumu atzinusi par pareizu un 1936. gada 21. oktobrī to apstiprinājusi, noraidot atklātās sab. „S. Michelsons” pārsūdzību.

Par šo Muitas lietu padomes lēmumu Senatam iesniegtā pārsūdzībā atklātās sabiedrības „S. Michelsons” prokurists - pilnvarnieks A. Babsts paskaidro, ka tā kā ar S. P. R. S. noslēgts tirdzniecības līgums, tad visiem šīs zemes ražojumiem piemērojamas minimalās likmes, neuzrādot certifikātus, ja preces īpatnību muitnieca pati varot konstatēt. Muitas departamenta 1934. g. 10. jūlija rakstam № T. IV/32 nevarot atzīt likumīga spēka, jo tas nebijis izsludināts Muitas lik. 469. p. paredzētā kārtībā un arī nebijis zināms, precī muietojūšai Liepājas brīvostas muitniecai. Lūdz pārsūdzēto lēmumu atcelt.

Šo lietu apspriežot, ievērojams sekojošais:

Muitas iestādes lēmumi par tarifa piemērošanu preces nomuitojot, stājas spēkā un ir izpildāmi, ja tie nav pārsūdzēti kārtībā, kāda nosacīta Muitas nolik. 455.—459. p., kas bij spēkā līdz 1936. g. 1. augustam, un 42. p. Pārgrozījumos muitas nolikumā (Lkr. 1936. g. 109), kas ir spēkā no 1936. g. 1. augusta, Muitas nolik. 514. p., nosakot, ka aiz muitas iestādes kļūdas pilnos apmēros neiekasētie muitas nodokļi un citi maksājumi piedzenami no preču īpašnieka arī vēlāk pēc preču saņemšanas, attiecas vienīgi uz gadījumiem, kad muitas iestāde, izpildot jau pastāvošu muitas iestādes lēmumu par preces nomuitošanu un iekasējot ar šādu lēmumu aprēķinātos maksājumus, pielaidusi kļūdu, kuras dēļ maksājumi nav saņemti pilnos apmēros, kādos tie bija iekasējami saskaņā ar attiecīgo muitas lēmumu. Šajā gadījumā Liepājas muitā laikā no 1935. g. 17. aprīļa līdz 1936. g. 11. augustam nomuitotas preces, kā redzams no lietas, jau apmaksātas ar muitas nodokli tādos apmēros, kādos muitas iestāde tām aprēķinājusi pirms preču izdošanas to īpašniekam, un preces izlaistas no muitas pārziņas. Liepājas muitas priekšnieks, taisot savu 1936. g. 30. septembra lēmumu par to pašu jau nomuitoto preču nomuitošanu pēc maksimalā tarifa likmes un par muitas un kancelejas nodokļu starpības piedzišanu no preču īpašnieka, ir pārkāpusi pirmkārt Muitas nolik. 472. un 42. p., pēc kuriem muitas nodoklis aprēķināms pēc likmes, kādu nosacījusi muitnieca, resp. tās priekšnieks, pārbaudot pieteikto preci, un nevis vēlāk, kad prece jau izlaista no muitas pārziņas, un otrkārt Muitas nolik. 514. p., jo, kā no akts redzams, muitas un kancelejas nodokļi bija iekasēti tādā apmērā, kādā tos aprēķinājusi muitnieca pirms preču izlaišanas no muitas pārziņas. Muitas lietu padome, apstiprinot šo Liepājas muitas priekšnieka lēmumu, ir savukārt pārkāpusi angstāk minētos Muitas nolik. 472., 42. un 514. pantus. Aiz šiem iemesliem pārsūdzētais lēmums nav atstājams spēkā, kadēļ Senats nolēmj: Muitas lietu padomes 1936. g. 21. oktobra lēmumu atcelt un ūzdot viņai taisīt jaunu lēmumu šinī lietā.

nēmuma īpašnieka atļauju izvilkumus no uzņēmuma grāmatām un atzīmēm, kā arī noprafinot ataicinātos lietpratējus. No citētā panta teksta nepārprotami secināms, ka izrakstus no uzņēmuma grāmatām vai atzīmēm var izdarīt vienīgi ar uzņēmuma īpašnieka atļauju. Pēc Nod. nolik. 309. p. uzdotā apgrozījuma pierādīšanai iesniegtos dokumentus, kā arī peļņas aprēķināšanai uzturētās veikala grāmatas iepriekš jāpārbauda, pie kam pie pārbaudes ir tiesība būt klāt uzņēmuma īpašniekam, bet grāmatu pārbaudes rezultāti jāieraksta protokolā. Šajā gadījumā Galvenā komisija pamatojusi savu lēmumu par sūdzētāja aplikšanu ar procentuālās peļņas nodokli papildu kārtā (315. p.) uz sūdzētāja „kases grāmatas” datiem, kuŗu iesniegusi pret sūdzētāja gribu trešā persona, kas šo grāmatu ieguvusi piesavināšanas ceļā. Nod. nolik. citētie panti, kā jau augstāk norādīts, paredz, ka izvilkumus no sūdzētāja grāmatām var izdarīt vienīgi ar uzņēmuma īpašnieka atļauju. Savā komisijai iesniegtā paziņojumā sūdzētājs nav izteicis vēlēšanos iesniegt savas veikala grāmatas. Sūdzētāja uzņēmums pieder pie tādiem, par kuŗiem pēc likuma veikala grāmatas obligatoriski nav jāved, un pēc Nod. nolik. noteikumiem sūdzētājs nebija spiests savas veikala grāmatas uzrādīt. Savos paskaidrojumos iec. un Galvenās komisijai sūdzētājs apgalvo, ka grāmata viņam nozagta, ka tā nav veikala kases grāmata, bet preču un kases kontroles grāmata. Pēc šīs grāmatas nevarot noteikt viņa uzņēmuma apgrozījumu, jo tā saturot vienīgi kontrolpiezīmes par veikala vispārīgo dienas gaitu. To pašu sūdzētājs apgalvo arī Senatam iesniegtā sūdzībā. Ievērojot minētos sūdzētāja iebildumus un paskaidrojumus, nodokļu inspektora 1936. g. 22. aprīlī sastādītais izvilkums no sūdzētāja P. Jakoviča „kases grāmatas”, uz kuŗu pamata savu lēmumu, kā iecirkļa, tā arī Galvenā komisija, kā izdarīts pretēji Nod. nolik. 304. p. nosacījumiem, nevar noderēt par pamatu papildu nodokļa uzlikšanai sūdzētājam 315. p. kārtībā. Vispārīgi Nod. nolik. nosacījumi neparedz, ka noziedzīgā ceļā iegūtas nodokļa maksātāja grāmatas vai atzīmes, ko iesniedz nodokļu iestādēm trešā persona, varētu tikt izlietas kā pierādi-

jums pret šo grāmatu īpašnieku. Šādos apstākļos Galvenai komisai nebija likumīga pamata papildu nodokļa uzlikšanai sūdzētājam Nod. nolik. 315. p. kārtībā, jo nav pierādīts, ka sūdzētājs būtu aplikts mazākā apmērā nekā pienācās. Tapat trūkst pamata arī soda uzlikšanai pēc Nod. nolik. 351. p., jo šajā pantā paredzēto sodu var uzlikt tikai tajos gadījumos, kad uzņēmuma apgrozījumu vai faktisko peļņu var aprēķināt pēc grāmatām, dokumentiem un citiem neapšaubāmiem pierādījumiem. Pēc nupat minētā lik. panta tiesas izpratnes naudas sodu nevar uzlikt nodokļu maksātājam, ja viņš pats savas grāmatas atzīst apgrozījuma un peļņas noteikšanai par nederīgām un tās nodokļa komisijai nav labprātīgi uzrādījis. Bet nekādu citu pierādījumu, kas apmierinātu Nod. nol. 351. panta prasības, Galvenās komisijas rīcībā nav bijis. Tādos apstākļos Galvenai tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komisijai nebija nekāda likumīga pamata uzlikt sūdzētājam naudas sodu pēc Nod. nolik. 351. p. nosacījumiem, jo lietas faktiskie apstākļi neatbilst šā panta nosacījumiem.

Ievērojot izteikto un pamatojoties uz Nod. nolik. 363. p., Senats nolēma: pārsūdzēto Galvenās tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komisijas lēmumu atcelt un uzdot viņai taisīt jaunu lēmumu šajā lietā.

93. 1936. g. 14. decembri. Leivika Aresta sūdzība par Galvenās ienākuma nodokļa komisijas lēmumu 1935. g. ienākuma nodokļa Ls 1102. — uzlikšanas lietā. (L. № 1244.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kalacis, referē senators K. Puriņš, atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora b. atzinumu. Senats atrod:

Rīgas VI iec. ienākuma nodokļa komisija, pamatojoties uz Nod. nolik. 20. p. nosacījumiem, noteikusi sūdzētāja L. Aresta 1934. g. aplikamo ienākumu pēc dzīves izdevumiem Ls 12.000.—, jo atzinusi, ka maksātāja paziņojumā uzdots ienākums Ls 9707,76 nestāv nekādā samērā ar viņa izdevumiem dzīvē, ņemot vērā, ka maksātājs apdzīvojot 6 istabu dzīvokli, turot kalponi un vedot plašu un līdzekļiem bagātu dzīves veidu un viņa dzīves izdevumu segšanai bijušas nepieciešamas sekojošas sum-

rnas: a) dzīvokļa īre gadā — Ls 960.—, b) apkurināšanai un apgaismošan. Ls 1440.—, c) kalpones algošanai un uzturēšanai — Ls 960.—, d) 4 ģimenes locekļu uzturam Ls 4320.—, e) tālrunim Ls 125.—, i) vasarnīcas īrei un cēla izdevumiem Ls 800.—, g) apģērbam, veļai, apaviem Ls 1920.—, h) bērnu skolas izdevumiem Ls 840.—, i) ziedojumiem un labdarībai Ls 1200.—, j) dažādiem citiem izdevumiem Ls 2200.—, kopā Ls 14.765.—, bet atskaitot no šī summa ietilpstošās algas Ls 6.912.— 40% maksātāja apliekamie ienākumi noteikti Ls 12.000.— apmērā un aprēķināts 1935. g. nodoklis Ls 1.102.— Caurskatot iebildumu, kurā sūdzētājs lūdz aprēķināt nodokli pēc noteiktām ziņām, iec. komisija to noraidījusi, jo atzinusi noteikto ienākumu pēc dzīves izdevumiem par pareizu. Galvenaj komisijai iesniegtā pārsūdzībā sūdzētājs norādījis, ka viņam esot noteikti ienākuma avoti, kurus visus esot pareizi uzdevis savā paziņojumā. Viņa bruto ienākums 1934. g. esot Ls 9707,76. Šie ienākumi pilnīgi atbilstot viņa dzīves veidam un 1934. g. viņa izdevumi dzīvei esot bijuši sekojoši: maksa par dzīvokli līdz ar apkurināšanu Ls 1680.—, alga kalponei Ls 360.—, uzturs Ls 2500.—, elektrība Ls 150.—, tālrunis Ls 100.—, dzīvokļa nodoklis Ls 140.—, vasarnīca Ls 200.—, drēbes Ls 1000.—, bērnu skološanas izdevumi Ls 800.—, ziedojumi un labdarība Ls 200.—, dažādi pārējie izdevumi Ls 100.—, mēnesī — Ls 1200.—, kopā Ls 8303.—. Tādā kārtā viņa izdevumi dzīvei tiekot pilnīgi segti ar viņa uzdotiem ienākumiem, jo vedot klusu un solidu dzīvi. Iec. komisijas noteiktā ienākumu summa pēc dzīves izdevumiem Ls 12000.— neesot par 1/4 daļu lielāka nekā viņa deklarētie ienākumi. Lūdz aplikt pēc faktiskiem ienākumiem. Galvenā komisija pārsūdzību noraidījusi, motivējot savu lēmumu ar to, ka sūdzētāja norādījums, ka viņa dzīves izdevumi bijuši tikai Ls 8303.—, kurus sedzis no deklarācijā uzdotiem ienākumiem, neesot pārlicinošs, jo aprādito dzīves izdevumu segšanai sūdzētājam bijuši nepieciešami vismaz Ls 14.765.—, kā to pareizi esot noteikusi iec. komisija. Par šo galvenās komisijas lēmumu Senatam iesniegtā pārsūdzībā sūdzētājs norāda, ka esot bez pamata paaugstināti viņa uzdotie izdevumi

ziedojumiem no Ls 200.— uz Ls 1200.— un dažādie pārējie izdevumi no Ls 1200.— uz Ls 2200.— Šāds paaugstinājums neesot dibināts ne uz kādiem faktiskiem datiem. Tāpat bez pamata esot noteikti dzīvokļa īre ar apgaismošanu un apkurināšanu uz Ls 2400.—, faktiski viņš maksājis tikai Ls 1802,50. Arī par vasarnīcu maksājis Ls 180.—, par ko uzrādījis īres kvīti, un tāpēc neesot nekada pamata vasarnīcas izīrēšanas izdevumus novērtēt uz Ls 800. Lūdz galvenās komisijas lēmumu atcelt.

Leivika Aresta sūdzība pelna ievēribu.

Nodokļu nolik. 20. p. piešķir ienākuma nodokļa komisijai tiesību šinī pantā minētos gadījumos aprēķināt ienākuma nodokli pēc dzīves izdevumiem. Bet komisijai, kas nosaka nodokļa maksātāja dzīves izdevumus novērtēšanas ceļā, savs novērtējums pienācīgi jāmotivē, t. i. jāuzrāda sava lēmuma motīvos visi faktiskie lietas apstākļi, uz kuriem komisija savu lēmumu pamatojusi, jo pretējā gadījumā Senatam nav iespējams pārbaudīt komisijas lēmuma pareizību un likumību. Ja komisija atrod par iespējamu novērtēšanas ceļā konstatēt atsevišķus nodokļa maksātāja dzīves izdevumu postenus, piem. uzturam, apģērbam, pat labdarībai un reprezentācijai u. t. t., tad komisijas rīcībā vajaga atrasties attiecīgām ziņām, uz kurām viņa pamato savus slēdzienus un ietilpina izdevumus jau konkrētās summās. Tādā kārtā šām atsevišķu izdevumu postenu summām, kuras komisija pieved savā lēmumā, vajaga būt pārlietoti un šinī motivētām, jo pretējā gadījumā tām piemīt gluži abstrakts raksturs. Sūdzētajam L. Arestam 1935. g. ienākuma nodoklis aprēķināts pēc dzīves izdevumiem, pie kam šo izdevumu kopsummu komisija noteikusi uz Ls 14765.— un sadalījusi to pa atsevišķām summām dažādam dzīves vajadzībām, bet nemaz neaprāda savā lēmumā, uz kādām ziņām viņa sūdzētāja atsevišķām dzīves vajadzībām izdotās summas pamatojusi. Piemēram, ne komisijas lēmumā, nedz aktī nav nekādu norādījumu, kāpēc komisija novērtējusi sūdzētāja izdevumus „ziedojumiem un labdarībai” uz Ls 1200.—, „dažādiem citiem izdevumiem” Ls 2200.— apmērā, u. t. t. Turklāt komisija nemaz nav apsvērusi sūdzētāja celtos iebildumus, ievērojot minētos Galvenās komisijas lēmuma mo-

tivācijas trūkumus, Senatam nav iespējams pārbaudīt komisijas lēmuma pareizību un likumību un tāpēc viņas lēmums aiz Nod. nolik. 20. un 30. p. parkāpuma nav atstājams spēkā.

Ievērojot izteikto un pamatojoties uz Nod. nolik. 39. p., Senats nolēmj: pārsūdzēto Galvenās ienākuma nodokļa komisijas lēmumu atcelt un uzdot viņai taisīt jaunu lēmumu šajā lietā.

94. 1936. g. 14. decembrī. The Shell Company of Latvia Ltd. London pilnvarnieka zv. adv. G. Rubiņšteina sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 29. septembra / 13. oktobra spriedumu The Shell Company of Latvia lietā par Rīgas Jūrmalas pilsētas valdes lēmumu par reklamas nodokļa uzlikšanu. (L. № 1262.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kalacs, referē senators K. Ducmanis, atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojīs cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senats atrod:

1936. g. 25. aprīlī Rīgas apgabaltiesai iesniegtā sūdzībā The Shell Company of Latvia Ltd. London pilnvarnieks zv. adv. G. Rubiņšteins paskaidrojis, ka Rīgas Jūrmalas pilsētas valde pieprasījusi no viņa pilnvaras devējas pilsētas nodokli par reklamu uzrakstiem uz viņai piederošās naftas produktu noliktavas sienām pie Dubultu stacijas.

Par šo pilsētas valdes lēmumu pilsētas valdei ar domes tiesībām iesniegto sūdzību pēdēja ar savu 1936. g. 19. marta lēmumu noraidījusi (sk. akti lp. 7).

Caurlūkojot sūdzību, Rīgas apgabaltiesa atradusi, ka minētā noliktava atrodas Rīgas Jūrmalas pilsētas administratīvās robežās un uz to attiecināmi 42. p. Noteikumos par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem (1921. g. Lkr. 2) un saistošie noteikumi par reklamu izlikšanu Rīgas Jūrmalas administratīvās robežās (1935. g. V. V. 3). Tāpēc un ievērojot to, ka šīni gadījumā nekāda tirdzniecības- rūpniecības zīme nav izpirkta un nav vajadzīga, un Nod. nolik. 198. p. nav piemērojams, 3 uzraksti uz naftas rezervuara sienām neesot uzskatāmi par obligatoriski uzlietamiem uz Nod. nolik. 225. p. pamata, bet atzīstami par reklamām. To ievērojot, Rīgas apgabaltiesa ar savu 1936. g. 29. sep-

tembra / 13. oktobra spriedumu iesniegto sūdzību noraidījusi.

Rīgas apgabaltiesas spriedumu The Shell Company of Latvia Ltd. London pilnvarnieks zv. adv. Grigorijs Rubiņšteins pārsūdzējis Senatam, aizrādot, ka viņa pilnvaras devējas noliktava-rezervuars neatrodoties Rīgas Jūrmalas pilsētas administratīvās robežās, bet gan atrodoties dzelzceļu atsavinājuma joslā, un tāpēc pēc Dzelzceļu lik. 145. p. uz viņu nevarot attiecināt 1921. g. (Lkr. 2) Noteikumus par pilsētu ienākumiem, izdevumiem etc., ne arī pilsētas saistošus noteikumus. Tālāk sūdzētājs apstrīd apgabaltiesas viedokli attiecoties uz Nod. nolik. 198. un 225. p. iztulkošanu. Sūdzētājs atrod, ka pēc Nod. nolik. 225. p. ne tikai 198. p. minētiem „uzņēmumiem“, bet arī katrai noliktavai — par kādu ir runa šīni gadījumā — vajagot būt ārpusē redzamā vietā izkārtnei. Uzraksti uz The Shell Company Ltd. naftas rezervuara pie Dubultu stacijas, dzelzceļu atsavinājuma joslā, esot šādas izkārtnes Nod. nolik. 225. p. nozīmē, bet nevis reklamas uzraksti, un tāpēc aplikšana ar reklamas nodokli te esot nevietā. Ka ir trīs uzraksti un nevis viens vien, tas nepadrot pārējos divus uzrakstus par reklamu, jo Rīgas Jūrmalas saistošo noteikumu 11. p. 2. pk., uz kuru atsaukusēs apgabaltiesa un kur katram veikalam paredzēta viena izkārtne, šo konkrēto gadījumu neskarot, tāpēc ka minētā 11. p. 2. punktā neesot tieša norādījuma, ka tas zīmējas arī uz noliktavām. Atrazdams, ka apgabaltiesa esot pārkāpusi Dzelzceļu lik. (1927. g. Lkr. 127) 145. p. piezīmi un Nod. nolik. 225. p. sūdzētājs lūdz pārsūdzēto spriedumu atcelt un nodot lietu apgabaltiesai iztiesāšanai no jauna, citā tiesas sastāvā.

Šo lietu apspriežot ievērojams sekojošais:

Kaut arī dzelzceļu atsavinājuma joslā Dzelzceļu policijai, pēc dzelzceļu lik. (1927. gada Lkr. 127) piektās nodaļas („Policijas noteikumi“) 145. un tālākiem pantiem, ir uzraudzības tiesības, tomēr no tā nav secināms, ka šī joslā būtu izslēgta no tās pilsētas vai lauku pašvaldības administratīvām robežām un administratīvās jurisdikcijas, kuŗu pašvaldību rajonu tā šķērso. Attiecoties uz dzelzceļu vispārējo adminis-

traciju un pašvaldībām tāpat ir vajadzības gadījumā pielaižams zināms publiskās varas izpausmes parallelisms. Tā Dzelzceļu lik. 156. p. nosaka: „Valsts un pašvaldību iestāžu darbiniekiem savus amata pienākumus izpildot ir tiesība apmeklēt tās vietas uz dzelzceļa, kurās tiem nepieciešami jāatrodas, lai izpildītu savus pienākumus vai īpašus amata uzdevumus...” Šis konkrētās lietas likumīgo atrisinājumu tieši skar — pilnīgi nepārprotamā nozīmē — Dzelzceļu lik. 165. panta 1. daļa: „Dzelzceļu staciju buietes un citas pārtikas vielu pārdošanas padotās, bez vispārīgiem likumiem, arī vietējo pilsētu, ciemu un pagasta pašvaldības iestāžu izdotiem noteikumiem par šāda veida tirgošanos, izņemot noteikumus par tirgošanās laiku”. Ir skaidri, ka — a fortiori — tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumi un noliktavas dzelzceļu atsavinājuma joslā ir padoti arī paša likuma noteikumiem, kad tie, ka, p. piem., 1921. g. (Lkr. 2) Noteikumi par pilsētu ienākumiem, izdevumiem etc., normē pašvaldību nodokļu jurisdikciju. Dzelzceļu atsavinājuma joslā dzīvojošas personas un tur atrodošies uzņēmumi nav atsvabināti, p. piem., no dzīvokļa, traktieru lopus, suņu u. c. nodokļiem pašvaldībām par labu, un it dabīgi, nav atsvabināti arī no reklamas nodokļa tādēļ vien, ka reklamējamais uzņēmums vai noliktava atrodas dzelzceļu atsavinājuma joslā. Sūdzētāja atsaukšanās uz Dzelzceļu lik. 145. p. resp. tā 1. piezīmi tāpēc top tiesiski irrelevanta, vēl jo vairāk tāpēc, ka šis pants, kurš arī ievada V. nodalu „Policijas noteikumi”, normē vienīgi dzelzceļu policijas uzraudzības tiesības un pienākumus: „Dzelzceļu teritorijas robežas kārtību un sabiedrisku drošību uzrauga un apsargā dzelzceļu policija”; šī panta 1. piezīme, uz kuru speciāli atsaucas sūdzētājs pilnvarnieks, vienīgi definē, kas ietilpst dzelzceļu teritorijā (zeme ar ēkām un ietaisēm), bet ne ar ko neskar šinī lietā atrisinājamo jautājumu.

Nepelna ievēribas arī sūdzības pamatojuma otrā daļa: „ka pēc būtības pilsētas valdei, pēc Nodokļu nolik. 225. p. ... nebija tiesības aplikt sabiedrību Shell ar reklamas nodokli”. Sastatot Nod. nolik. 225., 198. u. c. p. nebūt nav secināms, ka runā esošam naftas rezervuaram šinī konkrētā

gadījumā — kuru sūdzētājs pilnvarnieks bez pamata juridiski pielīdzina Senata 1935. g. 11. februārī izspriestajai Kožanovskas lietai — būtu bijis pēc likuma jātur ārpusē redzamā vietā izkārtne. Bet pat ja tas ta būtu secināms, trijās debess pusēs izlikta firmas nosaukums uz naftas rezervuara dzelzceļa malā, kā tas ir konstatēts šinī gadījumā, ir kas vairāk nekā izkārtne: tā ir reklāma un izkārtne reizē, īpaši kad firma, reklamējot savu esamību angļu valodā, nebūt nav apzīmējusi, kas īsti šinī rezervuārā ir iekšā. Izkārtnes vispirmā kārtā rūpējas par veikala specialitātes paziņošanu pasantiem par ziņu. Reklāma un izkārtne reizē še butu atzīstama pēc pašas lietu būtības pat tad, ja Rīgas Jūrmaļas pilsētas saistošo noteikumu 11. panta 2. punkts nebūtu tieši norobežojis, ka katram veikalam jābūt tikai vienai izkārtnei. Pastāvot nu šim norobežojumam, arī tīri formālā ziņā atzīstams, ka tas, kas pāri par šo vienu izkārtni, jau pieder pie reklamas un ir apliekams ar reklamas nodokli, kā tas arī likumīgi noticis šinī gadījumā. Sūdzētājs pilnvarnieka iebildums, it kā šī sab-bas Shell naftas noliktava nebūtu pavedama zem minētā 11. panta 2. punkta termina „veikali”, nepelna ievēribas, ņemot vērā jēdziena „veikali” vispilnīgākā mēra vispārinošo satvaru.

Ievērojot visus šos apstākļus un apsverumus, Rīgas apgabaltiesas spriedums šinī lietā atzīstams par saskaņīgu ar šīs lietas konkrētiem apstākļiem un tajos pielietojamiem likumīgiem noteikumiem un to pamieri iztulkošanu, un tāpēc Senats nolēmja: The Shell Company of Latvia, Ltd. London, pilnvarnieka sūdzību atstāt bez ievēribas.

95. 1936. g. 14. decembrī. Pēteris Sūkera sūdzība par Galvenās ienākuma nodokļa komisijas lēmumu lietā par 1935 g. uzlikto ienākuma nodokļa Ls 3860,— (L. № 1277.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kalacs, referē senators K. Puriņš, atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojais cauri lietu izklausījis virsprokurora biedra atzinumu atrod:

Rīgas IV iec. ienākuma nodokļa komisija, aprēķinot sūdzētāja 1935. g. ienākuma nodokli, pieskaitījusi viņa 1934. g. applica-

nam ienākumam, starp citu, peļņu no tvaikoņiem „Kangars” Ls 954,54 un „Kalpaks” Ls 541,46, kopā Ls 1496,—, bet atskaitot tvaikoņu „Kokness”, „Kūrs” un „Kaupo” zaudējumu (Ls 250,85 + 422,67 + 432,24) kopā Ls 1105,76, paliek Ls 390,24. Sūdzētāja iebildumu, kuŗā viņš lūdz noteikt tvaikoņa „Kangars” ienākumus paziņojumā uzdotā apmērā Ls 432,71, atvilkt tvaikoņu „Kokness”, „Kalpaks”, „Kūrs”, „Kaupo” zaudējumu Ls 3523,70, par tvaikoni „Astra” Ls 14,— zaudējumu vietā atvilkt zaudējumu Ls 357,63, iecirkņa komisija noraidījusi. Galvenā ienākuma nodokļa komisija, pārbaudot uz sūdzētāja sūdzības pamata lietas apstākļus, konstatējusi, ka tvaikoņa „Kangars” peļņa pieskaitīta pie ienākumiem divas reizes, kādēļ nolēmusi izslēgt tvaikoņa „Kangars” peļņu Ls 432,71 no apliekamiem ienākumiem, attiecīgi samazinot arī ienākuma nodokli, bet sūdzību pārēja daļā noraidījusi. Galvenā komisija motivējusi savu lēmumu sekojoši: Sūdzētāja lūgums, atskaitīt no apliekamā ienākuma tvaikoņu resp. kuŗu vērtības dzēsuma summas par tvaikoni „Kokness” Ls 1256,20, tvaikoni „Kangars” Ls 521,82, tvaikoni „Kalpaks” Ls 7729,01, tvaikoni „Kūrs” Ls 486,73 un tvaikoni „Kaupo” Ls 529,94 tāpēc, ka tvaikoņu peļņa noteicot nepareizi piemērota Nod. nolik. 254. p. 1. piez. (jo šis pants esot attiecinams tikai uz tiem uzņēmumiem, kas maksā procentuālo peļņas nodokli, bez tam minētais pants nerunājot par vērtības dzēsuma summām, bet kā vērtības dzēsuma mērķis esot atdot nodūlūšo vērtības tiesu kapitāla ieguldītājiem, šim gadījumā arī viņam kā līdzrederei, tad vērtības dzēsuma fonda izlietošanas mērķis neesot pārkāpts), atstājama bez ievēribas, jo runā esošie tvaikoņi pēc Nod. nolik. 205. p. un 165. p. 22. punkta (vecā red.) uzskatāmi par tirdzniecības-rūpniecības peļņas uzņēmumiem un tāpēc peļņa, resp. zaudējums pēc tvaikoņu uzrādītām grāmatām aprēķināma pēc Nod. nolik. 305. p. un 252.—258. p. (vec. red.) nosacījumiem, neskatoties uz to, ka šie uzņēmumi, resp. tvaikoņi atsvabināti no tirdzniecības - rūpniecības „nodokļa: turklāt, saskaņā ar Nod. nolik. 253. p. 5. punkta 1. piezīmi (vec. red.), gadījumos, ja kapitalus, kuŗi sastādās no iepriekšējo gadu peļņas atskaitījumiem, kāds ir dzēsuma

resp. amortizācijas kapitāls, izlieto ne tiem nolūkiem, kuŗiem tie noteikti, tad pie pārskata gada ienākumiem ir pieskaitāmas tās summas, kuŗas savā laikā ieskaitītas šajos kapitālos un nav savā laikā apliktas ar nodokli.

Par šo Galvenās komisijas lēmumu sūdzētājs iesniedzis sūdzību Senatam, paskaidrojot, ka Galvenā komisija nepareizi iztulkojusi Nod. nolik. 254. p. 1. piez., tā uz konkrēto gadījumu nemaz neesot attiecināma. Amortizācijas kapitāls neesot ar ienākuma nodokli akliekams. Lūdz Galvenās komisijas lēmumu atcelt.

P. Sņikera sūdzība peļņa ievēribu. Saskaņā ar Nod. nolik. 4. p. nosacījumiem ar ienāk. nod. aplik visāda veida ienākumu, kuŗu maksātājs saņem no tānī pašā pantā minētiem ienākuma avotiem. Kuŗa amortizācijas kapitāls pēc šī panta nosacījumiem nav uzskatāms par ienākumu un tas kā kapitāls nav ar ienākuma nodokli aplikams. Galvenās komisijas atzinums par Nod. nolik. 254. p. 1. piez. (1935. g. red.) piemērošanu ir nepareizs, jo saskaņā ar Nod. nolik. 165. p. 25. pk., jūras kuģniecība ir no tirdzniecības-rūpniecības nodokļa atsvabināta un tādēļ Nod. nolik. 254. p. 1. piez. tai nav piemērojama. Šādos apstākļos Galvenā komisija, pieskaitot sūdzētāja apliekamiem ienākumiem kuŗa amortizācijas kapitāla daļas, pārkāpusi Nod. nolik. 4. p., kādēļ viņas lēmums nav atstājams spēkā.

Ievērojot sacīto un pamatojoties uz Nod. nolik. 39. p., Senats nolēma: Pārsūdzēto Galvenās ienākuma nodokļa komisijas lēmumu atcelt un uzdot viņai taisīt jaunu lēmumu šajā lietā.

96. 1936. g. 14. decembrī. Atklātās sabas „S. Michelsons” pilnvarnieka Andreja Babsta sūdzība par Muitas lietu padomes lēmumu vaŗa daļu nomūtošanas lietā. (L. № 1280.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators J. Kalacs; referē senators K. Ducmanis; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis caurī lietu, izklaudis virsprokurora biedra atzinumu, Senats atrod: Liepājas brīvostas muitnīca laikā no 1935. g. 17. aprīļa līdz 1936. g. 11. augustam nomūtojusi bij. Krievijas kara kuŗa „Gromboi” vraka vaŗa daļas (lūžņus) un aprēķi-